

„Obnova Crkve i nasljedovanje Krista“

U organizaciji Nacionalnoga katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije i Agencije za odgoj i obrazovanje Ministarstva znanosti i obrazovanja u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu održana Katehetska ljetna škola za vjeroučitelje i vjeroučitelje u srednjim školama

Zavjetno hodočašće Sisačke biskupije u bistričko svetište

Biskup Vlado Košić proglasio pastoralnu godinu 2017./18. u biskupiji posvećenu blaženom Alojziju Stepincu

50. obljetnica dolaska služavki Maloga Isusa u Pučišća na otoku Braču

Jubilej proslavljen bogatom trodnevicom, izložbom, svečanom akademijom i središnjom euharistijom koju je predvodio Pučišćanin nadbiskup Nikola Eterović

Umro mons. Mario Roberto Cassari

Nadbiskup Cassari bio je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj od 2008. do 2012. godine

Poruka pape Franje za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2018.

Seliocje i izbjeglice treba primiti, zaštititi, promicati i integrirati, ističe Sveti Otac

Domovinske vijesti

Zlatna misa vlč. dr. Franje Jurčevića

Godišnji susret dubrovačkih bogoslova i sjemeništara s biskupom Uzinićem

Rokovo u Pokupskoj Slatini

Biskup Pozaić o blagdanu sv. Roka u Pićnu

Euharistijska postaja Virovitičkoga dekanata

Predstavljanje knjige pićanskog biskupa Antonija Zare

Biskup Štambuk predvodio proslavu Rokova u Starome Gradu

Proslavljen zlatni jubilej s. M. Natanaele od Malog Isusa

Obljetnica smrti biskupa Marka Culeja

Obilje sadržaja u slavlju „letnje Stipanje“ u Kompolju

Završilo pastoralno djelovanje i prisutnost franjevaca trećoredaca u Kotarima

Crkva u Hrvata

Ciklus hrvatskog filma u Vojvodini

Susret kandidata za svećane redovničke zavjete franjevačkog reda više ogranaka u svetištu sv. Ive u Podmilačju

Šid: Počasno odličje o. Martinu Dretviću, hrvatskom franjevcu konventualcu

Inozemne vijesti

Papa Franjo moli za žrtve u Španjolskoj

Prije sto godina zaređeni prvi svećenici u Tanzaniji

Vrednotama protiv terorizma

Sve veće kršenje vjerskih sloboda u svijetu

Filipini: U proteklih nekoliko dana u ratu protiv droge ubijeno 58 ljudi

Prilog dokumenti

Ustrajnost i hrabrost u molitvi

Domovinske vijesti

Proslava Velike Gospe u krčkoj katedrali

Krk, 15.8.2017. (IKA) - Središnju proslavu svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, Velike Gospe, u krčkoj stolnici, koja je započela u ponedjeljak navečer molitvom krunice i misom bdjenja, predslavio je 16. kolovoza krčki biskup Ivica Petanjak. Vjernicima je u propovijedi biskup približio prikaz žene iz knjige Otkrivenja – sliku Marije ali i Crkve – „zaodjenute suncem, s mjesecom pod nogama, a na glavi joj vijenac od zvijezda". Ona očito sudjeluje u samom proslavljenom i slavnom životu kojim živi i Bog. Jer svaki čovjek kao i cijela Crkva pozvani su biti u istom sjaju kao Stvoritelj i Otkupitelj. Bog nije ljubomoran na svoj život i na svoju slavu pa da tu istu slavu ne bi dao onome tko se za zemaljskog života priznao njegovim, rekao je krčki biskup.

O svom identitetu i pozivu Crkva uči i iz daljnjeg opisa žene iz Otkrivenja. Ona se, trudna, bori protiv đavla koji joj želi proždrijeti dijete. Što to za nas znači? Crkva je zaručnica Božja, ona koju Bog neprestano pohađa, s koje ne skida svoj pogled i koja je sposobna donositi plod – život – na svjetlo dana. No taj život i poslanje kršćanina nije bez patnje i borbe. Kršćanin se danomice odlučuje živjeti ovaj život na najbolji i najplodonosniji način, spreman svakog se trenutka upustiti u koštac s bilo kojom vrstom zla; ne posustaje ni onda kad gleda smrti u oči, jer zna da je svaki život u Božjim rukama. Ono što ga nosi spoznaja je da je život svakoga od nas u Božjim rukama, pa i onda kad se svima čini da smo gubitnici, pa i onda kad svijet već slavi naš poraz, kad je za nas sve gotovo, za Boga sve počinje. Bog će naći načina da nas zaštititi i spasi, istaknuo je biskup te na kraju citirao papu Franju koji kaže da nas Bog čeka, „iščekuje nas, ne idemo u prazno, očekivani smo. Bog nas iščekuje i naći ćemo, idući u drugačiji svijet, dobrotu Majke, naći ćemo naše, naći ćemo vječnu Ljubav."

Zlatna misa vlč. dr. Franje Jurčevića

Cetingrad, 15.8.2017. (IKA) - Na blagdan Velike Gospe u svom rodnom mjestu Cetingradu župnik župe svete Jelene Križarice iz Kastva, vlč. dr. Franjo Jurčević proslavio je zlatnu misu u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije. Velikom slavlju bilo je nazočno mnoštvo vjernika cetingradskog kraja, osamdesetak župljana Kastva, te gosti iz dijaspore. Misu je predvodio sam slavljениk u zajedništvu s domaćim župnikom Marijanom Ožurcom, mons. Milom Pecićem župnikom Slunja i ostalim svećenicima.

U propovijedi mons. Pecić istaknuo je važnost Božjeg plana u našem životu, te kako sve što činimo uz taj plan biva sretno i blagoslovljeno poput Marije koja je svojim životom i odazivom Božjem planu zaslužila nebesku slavu. Na isti način odazvao se i župnik Jurčević koji vjerno služi svećeničkim pozivom punih pedeset godina. Mons. Pecić nazočnima je u kratko predstavio slavljениkov životopis te istaknuo njegovu veliku angažiranost u Domovinskom ratu, prikupljanju i podjeli humanitarne pomoći i brizi za potrebite. Vedar i nesalomljiv duh, te veliko srce za svakog čovjeka odlikuje kastavskog župnika koji neumorno radi i gradi u svojoj župi. Mons. Pecić poželio je vlč. Jurčeviću dobro zdravlje i još mnoge godine uspješnog rada.

Na kraju misnog slavlja slavljениk je od srca zahvalio svima koji su dolaskom uveličali proslavu Gospina uznesenja u nebo, te proslavu njegovih pedeset godina svećeništva.

U trsatskom svetištu svečano proslavljena Velika Gospa

Marijino nas uskrsnuće dodatno učvršćuje u vjeri da ćemo i mi uskrsnuti, istaknuo nadbiskup Devčić

Rijeka, 15.8.2017. (IKA) - Više desetaka tisuća vjernika i ove godine hodočastilo je u utorak 15. kolovoza u trsatsko svetišće Majci Milosti, Kraljici Jadrana, donoseći pred Gospin lik svoje prošnje, zahvale i zavjete. Središnje euharistijsko slavlje u trsatskom perivoju predvodio je riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić u zajedništvu s provincijalnom Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Ilijom Vrdoljakom, dosadašnjim gvardijanom franjevačkog samostana i čuvarom svetišta fra Antunom Jesenovićem, novim gvardijanom fra Bernardom Barbarićem te mnogobrojnim svećenicima i franjevcima. Pozdravnu riječ uputio je fra Antun Jesenović, kazavši kako nas Marija okuplja u svoja svetišta gdje nas želi Kristu dovesti. Ona je slika savršenstva i proslavom Velike Gospe radujemo se njezinom uznesenju, ali i nadamo da ćemo i mi ući u nebo, kazao je gvardijan.

Nadbiskup je u propovijedi poručio da je Marijin prijelaz iz ovoga života u vječnu slavu preslika Kristova uskrsnuća. Crkva, zabrinuta da vjera i nada njezine djece ne bi oslabjela zbog dugog čekanja sveopćeg uskrsnuća mrtvih, upućuje svoje vjernike k Marijinu grobu koji se treći dan, kao i Isusov, poslije ukopa otvorio, ali u njemu nije bilo Marijina mrtvoga tijela jer je, poput Kristova, već bilo uskrsnulo. Zbog toga nas Marijino uskrsnuće dodatno učvršćuje u vjeri da ćemo i mi uskrsnuti, rekao je mons. Devčić. S tim u vezi riječ „nebo" označava nadnaravnu, božansku stvarnost. To znači da je nebo tamo gdje je Bog. U tom smislu tvrdnja da je Marija nakon završena tijeka zemaljskog života uznesena u nebo ne znači ništa drugo nego da je ona nakon zemaljskog života ušla u puninu Božje nadnaravne stvarnosti, tj. da se odsad nalazi u Bogu ili u nebu. Dodao je da je prije Marijina uznesenja u nebo, nebo sišlo u nju. Nebo je, naime, tamo gdje je Bog. Marija je u nebo uznesena jer se Bog, njezinim prihvaćanjem Božjega poziva da bude majka njegova Sina, u njoj nastanio, jer ga je ona pod svojim srcem nosila i svijetu darovala. Njezino uznesenje na nebo samo na drukčiji način izražava i potvrđuje njezinu duboku i neraskidivu povezanost s Bogom, koja se očituje u tome da je Bog u njoj i ona u Bogu, pojasnio je nadbiskup.

Zaključujući propovijed potaknuo je vjernike da im blagdan Velike Gospe bude poticaj na nasljedovanje Marije u njezinoj predanosti i poslušnosti Bogu, u njezinoj otvorenosti za Božji poziv i za potrebe ljudi oko nas, kako bi se na taj način Sin Božji i u nama nastanio i po nama se kao božanski Spasitelj u svijetu utjelovio. Ako on tako po nama, po našem zauzimanju, po našoj ljubavi i žrtvi uđe u svijet, možemo se opravdano nadati da ćemo i mi po njemu ući u nebo, u puninu života s Bogom, kamo je Marija pred nama već svečano ušla.

Na kraju mise nadbiskup je zahvalio dosadašnjem gvardijanu na suradnji i zauzetom radu u trsatskom svetištu. Dobrodošlicu je poželio novom čuvaru trsatskog svetišta, a riječi zahvale na dosadašnjem radu uputio je dosadašnjem župniku župe sv. Jurja mč. fra Ivanu Mikleniću koji napušta Trsat zbog nove službe. Vjernike je podsjetio na 650. obljetnicu dolaska čudotvorne slike Majke Milosti u trsatsko svetišće. Obitelji je pozvao na obnovu molitve te dodao kako im čudotvorna slika Gospe Trsatske može biti poticaj da se pred njenim likom okupljaju na molitvu. Podsjetio je na 25. obljetnicu uvođenja vjeronauka u škole, kazavši kako je to

povod da se zapitamo kakav nam je odgoj u vjeri, ne samo u školi i župi, nego prvenstveno u obiteljima. Obljetnica je poticaj da se zapitamo u kakve kršćane će odrasti naša djeca, rekao je nadbiskup. Riječ zahvale nadbiskupu, provincijalu i mnogobrojnim svećenicima uputio je novi gvardijan i čuvar svetišta fra Bernard Barbarić. Mnogobrojnim hodočasnicima poručio je da je svetište Majke Božje Trsatske njihovo svetište, u kojemu s trsatskim franjevcima pridonose zajedničkom rastu u Bogu.

Župa Draškovec proslavila svog nebeskog zaštitnika svetog Roka

Draškovec, 16.8.2017. (IKA) - U povodu spomendana svetog Roka, nebeskog zaštitnika župe svetog Roka u Draškovcu, u srijedu 16. kolovoza varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je svečano euharistijsko slavlje u tom malenom mjestu u donjem Međimurju. Misnom slavljom na otvorenom pored župne crkve prethodila je velika svečana procesija s kipom svetog Roka u kojoj su sudjelovali vjernici iz župa Donjomeđimurskog dekanata, pa i šire. Sve je srdačno pozdravio domaći župnik Matija Vonić. Upućujemo pozdrav svim štovateljima svetoga Roka i hodočasnicima. Na poseban način pozdravljam sve bolesnike, utamničenike, veterinare, doktore, pekare, poljoprivrednike, invalide, kirurge, hodočasnike, ljekarnike, grobare, krivo optužene osobe, a također i uzgajivače pasa i stoke koji danas slave svojeg nebeskog zaštitnika, kazao je, između ostaloga, vlč. Vonić.

Varaždinski biskup na početku misnog slavlja podsjetio je da je sveti Rok zaštitnik Draškovca, ali i cijelog Međimurja čiji su se žitelji u prošlosti zavjetovali ovom svecu jer ih je oslobodio teških bolesti. Čovjek i danas ima neke bolesti koje se zovu grijeh i zlo, koje nas često puta zahvaćaju. Upravo zato po zagovoru svetoga Roka molimo Oca Nebeskog da nam oprostí naše ljudske slabosti i grijeha, poručio je biskup.

U propovijedi se biskup osvrnuo na činjenicu kako se u posljednjih 2000 godina rodilo mnoštvo onih koje nazivamo svetima ili blaženima, odnosno onih koje Crkva izdvaja i stavlja pred nas kako bismo ih slijedili nadahnuti njihovim primjerom i zagovorom. Mi nastojimo upoznati te svete ljude, kako one iz daljnje tako i iz bliže prošlosti. Sveti Rok upravo je jedan od onih iz daljnje prošlosti. Ne znamo gotovo ništa o njegovu životu. Postoje mnoge legende i priče koje su ispričane da budu poticaj. Sigurno je da se u njegovu životu puno toga i ostvarilo, ali to što se o njemu govori je poticaj nama danas - da mi nadahnuti njegovim primjerom živimo. Za njega piše - sveti Rok hodočasnik. I zaista njegov život je bio hodočašće. On se u svoje vrijeme uputio na hodočašće u Rim. Htio je doći na grob svetoga Petra. To je kroz povijest uvijek bila želja nas vjernika, da dođemo u taj centar kršćanstva. Tamo gdje leže njegovi zemaljski ostaci, ali i stoluje njegov nasljednik koji predvodi Crkvu. Putem je sveti Rok nailazio na ljude koji su bili u potrebi, na one koji su oboljeli od teških bolesti poput gube. Nailazio je na one koje su ljudi odbacivali i neprimjećivali. Sveti Rok je prepoznao da su to oni za koje smo čuli da u Evanđelju Isus kaže: „Bio sam bolestan, pohodili ste me. Bilo sam u razno raznim nevoljama, a vi ste došli k meni". Sveti Rok nije rekao onima u potrebi „nemam vremena zastajkivati". Ne! Upravo je na tom putu prepoznao one koji su bili u potrebama i založio se njih. To je zapravo vrhunac njegova hodočašća - ne samo da dođe u Rim, već da u onima koji su u potrebi susreće Gospodina, rekao je biskup Mrzljak, dodajući da je ljudski život hodočašće i znamo koji nam je cilj. Kako nas sveti Rok može nadahnuti da i mi

prepoznamo one koji su u potrebi? Pitanje je i kako ćemo mi pokraj njih prolaziti? Hoćemo li reći: „Žurim, imam svoj posao, ne mogu sada vidjeti onoga u potrebi, svog bližnjega. Imam svoj ovozemaljski cilj i nemam vremena činiti djela milosrđa?" Što mi možemo na kraju našeg životnog hodočašća donijeti? Što će imati vrijednost? Zemaljsko bogatstvo koje ćemo steći ili dobra djela koja smo činili? Upravo to - samo dobra djela. Ništa drugo ne možemo ponijeti sa sobom iz ovog vremenitog života u vječnost. Možemo se na Zemlji osloboditi svih loših djela. To je to veliko milosrđe našega velikog Boga koji grijehe prašta, a ni najmanje dobro djelo ne zaboravlja. Niti čaša vode neće biti zaboravljena ako je pružimo iz ljubavi, niti jedna lijepa riječ ni dobro djelo neće se nikada zaboraviti. A grijeh i zlo se zaboravljaju. Kako je zaista velik taj naš Bog. Ali tu dobrotu moramo prepoznati. Sveti Rok je prepoznao tu Božju dobrotu i na svom se putu postavlja kao pravi hodočasnik koji ide prema svom konačnom cilju, poručio je biskup Mrzljak.

Nakon mise i blagoslova kruha, vjernici su iskazali štovanje svetom Roku u procesiji oko njegova kipa i oltara unutar crkve. Inače, župa Draškovec je i ove godine svečano proslavila blagdan svog nebeskog zaštitnika brojnim duhovnim događanjima u sklopu manifestacije „Rokovo u Međimurju". Trodnevna duhovna priprava započela je u nedjelju 13. kolovoza, a svakodnevno se u predvečerje molila krunica i litanije svetom Roku.

Godišnji susret dubrovačkih bogoslova i sjemeništaraca s biskupom Uzinićem

Dubrovnik, 16.8.2017. (IKA) - Na blagdan sv. Roka, 16. kolovoza, dubrovački bogoslovi i sjemeništarci zajedno s povjerenikom za duhovna zvanja Dubrovačke biskupije don Marinom Lučićem započeli su svoj godišnji susret s dubrovačkim biskupom Matom Uzinićem. Prvo su u župi Ošlje prisustvovali podijeli sakramenta potvrde, a poslije svečane procesije i mise zaputili su se prema otoku Mljetu, odnosno otočiću Svete Marije. Pridružio im se i novoimenovani generalni vikar don Hrvoje Katušić, a večer je nastavljen razgovorom.

Novi dan dubrovački bogoslovi i sjemeništarci započeli su jutarnjom molitvom, a dan su ispunili kupanjem i zajedničkim druženjem. Također su posjetili duhovno rekreacijski kamp za mlade u obližnjoj uvali Bobovište gdje je biskup predslavio misu. U propovijedi je generalni vikar govorio o važnosti oprosta za istinsku radost. Večerali su zajedno s mladima, a potom se vratili u benediktinski samostan na Svetoj Mariji. Dan su završili zajedničkom molitvom krunice.

Služba čitanja i jutarnja molitva časoslova te misa bili su početak njihovog predzadnjeg dana susreta. Nadovezujući se na oprost kao uvjet za sreću i komentirajući evanđelje dana, biskup je propovijedao o vjernosti kao još jednom važnom uvjetu za sreću. Nakon doručka u vožnji bicikala razgledali su ljepote nacionalnog parka, a poslijepodne su odmarali, kupali se, družili... U nagovoru večernje molitve povjerenik Lučić je govorio o postojanosti, odnosno o kušnjama i napastima.

Posljednjeg dana nakon mise biskup je poveo bogoslove i sjemeništarce na malo planinarenje te kupanje s vanjske strane otoka. Tijekom susreta, svi su imali priliku za osobni razgovor s biskupom, a zrna krunice i molitve prikazivali su kako za postojeća tako i za nova duhovna zvanja u Dubrovačkoj biskupiji.

Rokovo u Pokupskoj Slatini

Misu je predvodio sisački biskup Vlado Košić

Pokupska Slatina, 16.8.2017. (IKA) - Mjesto Pokupska Slatina (župa Bučica) proslavilo je u srijedu 16. kolovoza blagdan sv. Roka, suzaštitnika mjesne kapele Presvetog Trojstva koja je kao i to mjesto kroz povijest mnogo propatila, osobito stradavši u Domovinskom ratu kada je minirana od četnika i gotovo uništena.

Misu je predvodio sisački biskup Vlado Košić, a u koncelebraciji bili su domaći župnik Ivan Petrović i župnik iz Pokupskom Antun Pećar, a služio je đakon Vjekoslav Uvalić.

Na početku homilije biskup je svim okupljenima čestitao blagdan sv. Roka, podsjetivši na njegov život. „On je bio čovjek koji je doista puno trpio. Najprije treba reći da je on odlučio sav svoj imetak prodati, dati siromasima i otići iz rodne Francuske u Rim, nakon što su mu rano umrli roditelji. Htio se tamo posvetiti Bogu, živjeti isposničkim i svetačkim životom, ali je na putu po sjevernoj Italiji sreo ljude koji su patili od raznih zaraznih bolesti koje su tada harale Europom, prije svega kuge i kolere. On nije odmahnuo rukom kada ih je vidio, iako je bilo opasno za život pristupati takvim ljudima, nego je posvetio svoj život zbrinjavanju upravo tih bolesnika, dvoreći i previjajući ih. Bio im je, kao što imamo suvremen primjer, Majka Terezija, koja se također brinula za umiruće, za gubavce, za oboljele od AIDS-a. Sveti Rok je svjesno i dobrovoljno išao u taj rizik da se može i sam zaraziti. Tako je na kraju i obolio te je živio sam u jednoj šumi, a kako legenda priča, dolazio mu je samo jedan pas koji mu je lizao rane i donosio kruh kao u Evanđelju kada Lazaru pas liže rane, a bogataš ga neće ni vidjeti, niti mu želi dati mrvicu sa svoga raskošnog stola. Ta usporedba nam govori da čovjek ponekad nema srca za čovjeka, a pas ima i sućuti i prijateljstva. Nakon toga sv. Rok je ozdravio te je otišao u Rim, ali se vratio bolesnima te se opet razbolio i na današnji je dan 1327. godine umro na glasu svetosti kao isposnik i čudotvorac“, istaknuo je biskup te dodao kako je bilo osobito veliko to njegovo djelo ljubavi prema bližnjima koje je činio njegujući teško zaražene bolesnike.

Biskup je rekao kako i ova u Domovinskom ratu srušena kapela nosi istu poruku kao i ovaj svetac, njen suzaštitnik. „Kada gledamo ovu kapelu vidimo ranjenu crkvu, koja je kao grad na gori koja koji se vidi iz daleka, ali koji nosi rane rata. Još se vidi po zidovima kako su granate probijale ovu crkvu kao da je bojna utvrda. Crkva je smetala i smeta mnogima koji ne vole istinu, koji žele nasilje, koji žele svoju volju nametnuti drugima, njima je Crkva meta. Ona nam poručuje što i sveti Rok, da čovjek mora proći kroz život noseći križ i prihvaćajući mnoge rane“.

Govoreći o pročitanoj Božjoj riječi biskup se osvrnuo na prvo čitanje iz Knjige o Tobiji gdje anđeo Rafael blagoslivlja Tobiju jer je činio velika djela. „On je učinio nešto veliko što se tada nije smjelo činiti, a to je pokapanje mrtvih. Kada su ljudi stradavali u ratu ili od velikih bolesti, takve se ljude nije smjelo pokopati, a on je po noći otišao i uzeo leš, držao ga u svojoj kući i rano ujutro pokopao. Našao je on tako milosrđe u očima Gospodnjim jer je djelo ukopa, koje bi trebalo biti darovano svakom čovjeku kao temeljno ljudsko pravo, pružao i iskazivao. Mi se pitamo kako to da nakon ovog Domovinskog rata još tražimo preko 1500 branitelja i civila te ih se smatra nestalim, nisu pokopani. Djelo je Božjeg milosrđa mrtvog pokopati. Tobija je činio to djelo ljubavi, a kakav čovjek moraš to biti kada mrtvog ne želiš kao čovjeka ni pokopati. To nije bilo vidljivo samo u Domovinskom ratu već i prije, jer je velik broj naših ljudi stradao i u II. svjetskom ratu i poraću, i ne zna im se za grob.

Danas se zna za mnoge jame i masovne grobnice, nešto se istražilo, ali većina nažalost još nije. To je strašno da ljudi prema ljudima tako postupaju, da nemaju ni toliko samilosti da bi čovjeka dostojno pokopali da ima pravo na grob. To je sve bila posljedica jedne velike mržnje koja se još uvijek na neki način nije posve razriješila, a koja je ubila i vašeg župnika Janka Vedrinu. On je žrtva jednog terora nad našim ljudima u ovom kraju koje je osobito došlo do izražaja u II. svjetskom ratu i poraću te u Domovinskom ratu“, upozorio je biskup te zaključio prisposodobom iz Matejeva evanđelja koja govori kako će na kraju povijesti biti posljednji sud kada će se odijeliti dobri i zli, a kriterij po kome će netko ući u Kraljevstvo nebesko ili biti izbačen, će biti ljubav prema bližnjemu.

Na kraju slavlja okupljenima se obratio domaći župnik, zahvalivši biskupu na predvođenju slavlja i podršci u obnovi te u Domovinskom ratu srušene crkve. Župnik je posebno pohvalio složne župljane koji su na vlastitu inicijativu u samo nekoliko mjeseci u potpunosti promijenili i crkvu i okoliš.

Srebrna misa vlč. Nikole Turkalja u Brušanima

Brušane, 16.8.2017. (IKA) - U župi sv. Martina u Brušanima sv. Rok slavi se kao suzaštitnik župe a ove godine ujedno je 16. kolovoza srebrnu misu proslavio župnik i ekonom biskupije, predstojnik Katehetskog ureda i kanonik preč. Nikola Turkalj. Propovijedao je slunjski župnik i dekan mons. Mile Pecić, koji ga je poslao u bogosloviju 1986. i koji je prošle godine proslavio zlatnu misu, a koncelebrirao je i ovogodišnji mladomisnik Pero Jurčević, sva trojica iz slunjskog kraja.

Slunjski župnik u propovijedi usporedio je sv. Roka, njegovo predanje Kristu kojemu je služio u bolesnima i vlč. Nikolu koji je prihvatio službu djelatnika svetih otajstava i poslužitelja Božje riječi. Mlada misa može se usporediti s proljećem kad je sve u cvatu. Rascvalo proljeće može, nažalost, mraz uništiti. Zato je srebrna misa sagledavanje i iznošenje plodova koji su dozreli. A vlč. Turkalj je u 25 godina donio mnoge plemenite plodove koje je prepoznao narod i braća svećenici. Propovjednik je spomenuo osmi glavni grijeh u istočnim Crkvama koji se zove tuga. Doista, tuga nas može blokirati, odvesti u očaj. Kršćanin, koji je dijete vječnosti, koji je Božji san i beskrajno voljen, ne može oboljeti od tuge. Vlč. Turkalj posvuda pronosi, svjedoči i živi radost. Zbog toga je voljen u svim župama gdje je radio. Unosio je nadu i radost svuda kud je prolazio. U pripremi ovog slavlja i mise sudjelovala je čitava župa. Posebno su se isticali mladi koji su vodili pjevanje, ministrirali, čitali. Sav se okupljeni narod ujediniio u zahvali Bogu za ovog dragog svećenika koji živi za druge. Na kraju mise podarili su mu darove predstavnici svih župa, mladi su mu zahvalili toplim riječima i priredili mali koncert.

Drugi dio slavlja nastavljen je u dvorani pastoralnog centra, gdje su bili i biskup Zdenko Križić, umirovljeni biskup Mile Bogović, kancelar mons. Marinko Miličević, redovnice iz biskupije, generalni vikar mons. Tomislav Šporčić, gospički gradonačelnik Karlo Starčević, gospički župnik i dekan mons. Mile Čančar i više svećenika i prijatelja koji su mu izrekli čestitke za plodni rad.

Biskup Pozaić o blagdanu sv. Roka u Pićnu

Europa danas boluje od 'političke kuge i kolere', izborima i odlukama protiv života sustavno eutanazira sebe, upozorio naslovni pićanski biskup

Pićan, 16.8.2017. (IKA) - Na blagdan sv. Roka, 16. kolovoza, središnje svečano misno slavlje u župnoj crkvi u Pićnu, nekadašnjoj katedrali i sjedištu povijesne Pićanske biskupije, predvodio je naslovni pićanski biskup, umirovljeni zagrebački pomoćni biskup dr. Valentin Pozaić u koncelebraciji desetak svećenika.

Nakon zajedničke fotografije svih sudionika misnog slavlja, ispred crkve, ispod biskupskoga gesla mons. Pozaića „Život biraj“, uvodni pozdrav dobrodošlice izrekao je župnik domaćin preč. Antun Kurelović. Jedna ministrantica je, uz prigodnu pjesmu, predslavitelju u ime župne zajednice uručila buket cvijeća.

U homiliji mons. Pozaić podsjetio je na temeljna obilježja životopisa sv. Roka, istaknuvši kako je on doista bio svetac Caritasa. Spominjući bolesti od kojih su болоvali ljudi kojima je sv. Rok pomagao, propovjednik je povukao paralelu, istaknuvši kako Europa danas boluje od 'političke kuge i kolere', izborima i odlukama protiv života sustavno eutanazira sebe.

Podsjetio je na riječi pape Franje kako je Europa postala stara baka i pred njom je sada izazov da ponovno postane „majka Europa“. Osvrćući se na svjetske demografske trendove, podsjetio je kako Hrvatskoj prijete demografski kolaps, „pusta zemlja priziva nove stanovnike koji već prijete i nadiru“, rekao je biskup te istaknuo kako je jedini odgovor na to nastojati imati zdrave obitelji, koje pak mogu proizaći samo iz moralno zdrave generacije djece.

Podsjetio je na činjenicu kako je Hrvatski sabor, koji je tada doista bio „i hrvatski i narodni“ prije više od tri stoljeća darovao oltar za svetište Majke Božje Bistričke, i proglasio sv. Josipa zaštitnikom Hrvatske, pokazatelj je to postojanja pravih moralnih vrednota, čije uvažavanje odaje poštovanje života, istaknuo je mons. Pozaić, čije je biskupsko geslo upravo „Život biraj.“

Biskup je nadalje citirao papu Franju, istaknuvši kako je vrijeme da se očevi i majke vrate iz svojevrsnoga svojevoljnog izbjeglištva u karijere i druge sfere života, natrag u obitelj, jer današnja su djeca, u nastojanju da im se pruži što više materijalnih dobara, postala duhovna siročad. Uspjeh današnjeg blagdana bit će ako se svaki od nas danas pomoli da bude mali ili veći Rok, jer živjeti evanđeoske kreposti znači konkretno živjeti bogoljublje, čovjekoljublje i domoljublje, zaključio je mons. Pozaić, citiravši riječi blagopokojnog kardinala Franje Kuharića.

Na kraju euharistijskog slavlja biskupu je uručen prigodni dar, okvir s ručno isheklanom natpisom njegova biskupskog gesla, a nakon završnog blagoslova uslijedio je tradicionalni ofer, čašćenje moći sv. Roka, te podjela spomen sličica.

Misno slavlje glazbeno su popratili naizmjenice župni zbor i zbor mladih. Nakon druženja uz prigodno osvježanje ispred crkve, uslijedilo je predstavljanje reprinta povijesne knjige negdašnjeg pićanskog biskupa Antonija Zare „Razudba umnosti i znanosti četirima odsječcima obuhvaćena (Anatomia ingeniorum et scientiarum sectionibus quattuor comprehensa)“ koja je prvi put tiskana u Veneciji 1615. godine a sada je doživjela ponovno izdanje, uz potrebne povijesne studije, zahvaljujući angažmanu dr. Elvise Orbanica, ravnatelja Državnog arhiva u Pazinu.

Euharistijska postaja Virovitičkoga dekanata

Virovitica, 16.8.2017. (IKA) - Na blagdan sv. Roka, 16. kolovoza, vjernici istoimene virovitičke župe proslavili su svoga svetog zaštitnika, a ove godine u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres pridružili su im se i hodočasnici iz župa Virovitičkoga dekanata koji su tom prigodom proslavili svoju dekanatsku euharistijsku postaju. Misu u crkvi Sv. Roka predvodio je u biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima Virovitičkog dekanata na čelu s dekanom Pavlom Filipovićem, te fra Rozom Brkićem, župnikom i gvardijanom i drugom braćom franjevcima. Biskup je u uvodu poželio vjernicima da im srce bude slično srcu sv. Roka, osjetljivo za Boga i za čovjeka, te da se po tom slavlju pripreve za veliku biskupijsku kongresnu misu u Požegi 24. rujna.

Biskup je u homiliji podsjetio vjernike na čovjekovu potrebu da se izdigne iz sive svakidašnjice na višu razinu postojanja. Kazao je da nam Tobijin primjer u prvom čitanju, koga hvali anđeo, svjedoči o molitvi, postu, milostinji i pokapanju mrtvih kao djelima po kojima se uzdižemo u Božji svijet. Molitva je korak prema nebu i prema Bogu, nastavio je biskup, a postom i milostinjom pobjeđujemo svoju sebičnost, oslobađamo se od prikovanosti za ono što je prolazno i smrtno. U svjetlu današnjeg evanđeoskog ulomka, u kojem Isus poistovjećuje sebe s najmanjom braćom i poziva da gladna nahranimo, gola odjenemo, bolesna pohodimo, biskup je protumačio kako po djelima ljubavi i milosrđa prema našim bližnjima postajemo kao Otac. Rekao je kako je taj put slijedio sv. Rok i kako bi nam je i u našim hrvatskim prikovanostima za sitno, maleno, prolazno i smrtno potrebno njegove vjerničke odvažnosti. U kratkim crtama prikazao je svečev život, spomenuvši da se on, odmjeravajući kojim mu je putem ići, u jednom trenutku odlučio ostvarivati čovjeka po Isusovu modelu, u skladu s njegovom žrtvom ljubavi na križu. U svom umiranju za nas Isus Krist je uspostavio najsnažniju komunikaciju između nas i Boga, neba i zemlje, sadašnjosti i vječnosti, između naše smrtnosti i naše pobjede života, rekao je biskup. Naglasio je kako je Isus snagom svoga Duha sv. Roka već u krštenju uveo u komunikaciju s Bogom, koju je ostvario u zajedništvu Crkve, dišući u njoj Isusovim plućima, gledajući njegovim očima i koračajući njegovim koracima, a najviše od svega, ljubeći čovjeka Isusovim srcem.

Biskup se osvrnuo na nemoć ljudske komunikacije počesto utemeljene na sebičnosti, koja je glavni razlog što mnogo toga ne ide dobro u našim obiteljima, te dolazi do rastave braka, što je u politici i u gospodarstvu puno toga postalo sitno, usko i tijesno, tako da sve više osjećamo kako se u tim koordinatama ne može živjeti. Spomenuo je kako su i suvremeni elektronički i drugi mediji zaraženi virusom sebičnosti te po njima nerijetko ostajemo zarobljenicima vlastite nemoći i smrtnosti, o kojoj govori apostol Pavao u ulomku drugog čitanja. Podsjetio je na razinu komunikacije na koju nas uzdiže Bog snagom Isusove žrtve ljubavi. Sv. Rok je razumio da je Isusova ljubav s križa, moćnija od smrti, među nama trajno prisutna i trajno se obnavlja u svetoj misi, i da nas Isus Krist, naša nada – kako pjevamo u geslu našega Euharistijskog kongresa - u svetoj pričesti čini dionicima te Božje komunikacije i već nas ovdje na zemlji uzdiže iz naših potonulosti u zlo u sferu moćne Očeve ljubavi, koja je izvor svega što postoji. Ako je istina da se po Isusovu djelu ljubavi koje obnavlja u svetoj misi možemo uzdići na višu razinu postojanja, za kojom čeznemo i za koju osjećamo da smo stvoreni, zašto smo tako mlaki, pa čak i hladni za Isusovo djelo među nama, upitao je biskup. Ukazao je na duboko značenje sudjelovanja u nedjeljnoj svetoj misi i pričesti, upozorivši nazočne da im materijalno

blagostanje koje si s pravom žele priskrbiti, neće ispuniti najdublje čežnje srca koje nam govore da smo stvoreni za onu ljubav koja je jača od smrti. Pozvao je vjernike da se poput sv. Roka i tolikih drugih svetaca i oni iznutra snažnije ražare za Isusa Krista i za njegovu ljubav koja pobjeđuje, i da u svetoj euharistiji uvijek iznova svjesno i opredijeljeno, postaju dionicima te Isusove pobjede i žive na najvišoj razini života koju im samo on može darovati.

Govoreći o ljubavi prema Isusa Krista njegovoj Crkvi, koju je sv. Rok iskazao i polaskom na hodočašće u Rim kamo nije dospio da bi služio gubavcima, biskup je podsjetio da se on, oboljevši od gube, sklonio u šumu, gdje mu je neki lovački pas donosio kruh kojim se hranio. No, dodao je da je čežnju njegova srca za vječnim životom mogao zasititi jedino euharistijski kruh koji mu je Krist davao služenjem Crkve. Uskršli Gospodin ostvaruje zajedništvo Crkve upravo onda kada snagom svoga Duha u svetoj misi obnavlja žrtvu svoje ljubavi i u pričesti nas hrani svojim „za nas“ do u smrt. Kazao je kako je s tim Isusovim „za nas“ nespojivo vjerničko suprotstavljanje jednih drugima, djelovanje jednih protiv drugih, protiv župnika, biskupa i drugih crkvenih službenika. Ako toga ima u politici i drugim razinama društvenog života, u Crkvi toga ne smije biti, zaključio je biskup. Nahranjen Isusovim kruhom u svetoj pričesti istinski član Crkve je moćan živjeti za drugoga: za bračnog druga i članove obitelji, za susjeda koji je siromašan, za onoga koji je bolestan, i na taj način on već ovdje na zemlji postaje dionikom Isusove pobjede nad zlom i smrću. Pozvao je nazočne da hraneći se euharistijskim kruhom budu zajedništvo ljudi koji su jedni za druge, po modelu Isusova „za nas“. Zaželio je da Župa Sv. Roka i svaka župa u Virovitičkom dekanatu i u Požeškoj biskupiji bude takva i da to očituje sudjelovanjem na kongresnom euharistijskom slavlj u Požegi, idućega 24. rujna, koje će predvoditi kardinal Stanislav Dziwisz, tajnik pape Ivana Pavla II., utemeljitelj Požeške biskupije. U tim mislima i raspoloženju biskup je čestitao vjernicima na čelu sa župnikom fra Rozom Brkićem svetkovinu zaštitnika župe sv. Roka, a svim građanima Virovitice na čelu s gradonačelnikom Ivicom Kirinom čestitao je Dan grada.

Nakon popričesne molitve središtem Virovitice razvila se euharistijska procesija s Presvetim Oltarskim Sakramentom koja je završila molitvom i blagoslovom u crkvi. Na svršetku slavlja biskup Antun je zahvalio župniku fra Rozi Brkiću i drugoj braći franjevcima za organizaciju proslave, a ostalim svećenima i svim nazočnima za sudjelovanje na njemu, poželjevši im da na Isusov način budu moćni jedni za druge.

Predstavljanje knjige pićanskog biskupa Antonija Zare

Pićan, 16.8.2017. (IKA) - O blagdanu sv. Roka u Pićnu, sjedištu povijesne Pićanske biskupije, već je niz godina tradicija predstavljanje nekog novog povijesnog izdanja u prostorima Centra za nematerijalnu kulturnu baštinu Istre. Ove godine, u srijedu 16. kolovoza, nakon svečanoga misnog slavlja koje je, u nekadašnjoj katedrali predvodio naslovni biskup Pićna mons. Valentin Pozaić, predstavljen je reprint povijesne knjige negdašnjeg pićanskog biskupa Antonia Zare „Razudba umnosti i znanosti četirima odsječcima obuhvaćena (Anatomia ingeniorum et scientiarum sectionibus quattuor comprehensa)“. Knjiga je prvi put tiskana u Veneciji 1615. godine, a sada je doživjela ponovno izdanje, uz potrebne povijesne studije, zahvaljujući angažmanu njezinog urednika dr. Elvise Orbanića, ravnatelja Državnog arhiva u Pazinu, koji je ujedno moderirao predstavljanje.

Nakon uvodnog pozdrava dr. Orbanića okupljenima se

obratio načelnik Općine Pićan Ivan Franković, koji je izrazio zadovoljstvo uspješnom suradnjom s Elvisom Orbanićem na realizaciji brojnih vrijednih izdanja o povijesti Pićna. Pročelnik Upravnog odjela za kulturu Istarske županije Vladimir Torbica čestito je dr. Orbaniću na brojnim projektima kojima uvelike pridonosi očuvanju i afirmaciji povijesne baštine Istre.

Mons. Pozaić predstavio je lik svog predšasnika, biskupa Zare. Naglasio je njegovu vjersku i humanističku formaciju koju je stekao studijem filozofije kod isusovaca u Grazu. Postao je biskupom s 26 godina, istaknuo se svojim pastoralnim djelovanjem u kojem je, nerijetko i stegom, uveo red, kako u upravi tako i u redovitom životu puka. Još kao član studentske marijanske kongregacije Sodalitas Beate Mariae Verginis upijao je i živio, a kao biskup širio pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji i svecima, nasuprot protestantskim provalama. Provodio je život i ideje Tridentskoga koncila, stegom je vraćao crkvi autentičnu misiju, i vjerodostojnost in capit et membris, u glavi i u dijelovima, u upravi i u redovitom životu vjerničkog puka. Stekao si je tako i prijatelje i neprijatelje, i klevetnike, ali i veliki ugled. Strogost kojom je provodio svoje zamisli o vraćanju dostojanstva Crkvi postala je poslovična i dugo se održala u povijesnoj memoriji. Unatoč nemirima i ratovima u njegovo vrijeme, i unatoč veoma skromnim mogućnostima svoje biskupije uspio je u materijalnom smislu obnoviti biskupski dvor, dograditi i obnoviti katedralu te obogatiti katedralni inventar, rekao je mons. Pozaić. U nastavku je biskup citirao Zarin hvalospjev upućen Družbi Isusovoj, kojoj i sam pripada. Zaključio je čestitavši uredniku izdanja dr. Orbaniću na njegovu izvanrednom svestranom angažmanu kojim se afirmira kao ključna ličnost na istarskoj historiografskoj sceni.

Detaljno predstavljanje sadržaja knjige po poglavljima izrekao je tehnički urednik Marino Martinčević. Istaknuo je doprinos eminentnih znanstvenika u realizaciji znanstvene studije, a govorio je i o sadržaju originalnog Zarina djela koje se danas čuva u nacionalnoj sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. To vrijedno djelo, katalog i klasifikacija svega do tada poznatoga znanja i znanosti, najznačajnije je djelo istarskoga ranonovovjekovlja, koje je Antonio Zara dovršio upravo u Pićnu, u biskupskoj palači, 17. siječnja, na dan sv. Antuna 1614. godine. U stručnoj studiji koja u knjizi prethodi preslike Zarina originala, austrijska znanstvenica Ulriche Syrou daje biografiju Antonia Zare, pok. mons. Ivan Grah govori o Antoniju Zari kao pićanskom biskupu dok Miroslav Bertoša ocrtava nemirna vremena početka 17. stoljeća na istarskom poluotoku obilježena Uskočkim ratom. Paul Richard Blum opisuje filozofska stremljenja njegova doba koja su utjecala i na promišljanja učenoga biskupa. Neizmjeran je doprinos profesora Mate Križmana koji kroz pregled sadržaja na sustavan način, vješto i umno se usredotočujući na ono bitno, upoznaje suvremenoga današnjega čitatelja, ne odveć vična latinskom jeziku, s temeljnim postavkama ovoga djela čime je tom vrijednom djelu utrt put do šire čitalačke publike, istaknuo je Martinčević, te u nastavku dao pregled poglavlja originalnog Zarinog djela. Svako poglavlje biskup Zara zaokružuje apostrofom, osobnom molitvom što ih je Mate Križman, doslovno i vrlo umješno pretočio u hrvatski jezik, a koje otkrivaju duboku autorovu pobožnost i uvjerenje o neraskidivoj povezanosti vjere i znanosti kao međusobno komplementarnih nadopunjujućih se putova prema spoznaji Istine. Martinčević je naveo podatke iz onovremenih kataloga i cjenika europskih knjižničara koji potvrđuju kako je to djelo biskupa Zare, koje obuhvaća 592 stranice te bogato kazalo, u svojem vremenu bilo izuzetno cijenjeno i

traženo. Martinčević je izrekao i kratki pregled Zarina djela po odsječcima. Prvi odsječak govori o ljudskim umnostima i načinima njihova spoznanja. Drugi odsječak kroz 16 članaka razmatra one znanosti vještine i umijeća koje proizlaze iz mašte, kreativne snage, poput pismenosti, govorničtva, pjesničkog i glazbenog umijeća, zemljomjerstva, kozmografije, praktične medicine, vojništva i vladanja. U trećem odsječku Zara razmatra znanosti koje proistječu iz moći razuma: logiku, fiziku, metafiziku, teologiju etiku i druge. U četvrtom odsječku prikazuje znanosti koje su sadržane u izbici pamćenja: gramatiku, djelatno računstvo, geometriju, retoriku povijest i drugo; one koje proizlaze iz moći pamćenja te su u neposrednijem odnosu s iskustvom. Djelo Antonia Zare, pićanskog biskupa i carskog savjetnika, jednog od naših najistaknutijih filozofa ranoga novoga vijeka zaslužuje širu filozofsku i znanstvenu evaluaciju jer on je, čini se, kroz vjekove bio žrtvom rijetkosti njegova djela, a u novije vrijeme sve manjeg poznavanja jezika koji njemu nije bio mrtav već živo oruđe izražavanja vlastitih znanstvenih i filozofskih pogleda. Zara se nastavlja na skolastičku filozofsku tradiciju, dobro poznaje renesansnu filozofiju, a njegovi pogledi koji bi bili najbolje iskazivi kroz naredno razbolje filozofije racionalizma i empirizma tek trebaju biti istraženi, zaključio je Martinčević.

Zaključno se publici obratio urednik izdanja dr. Orbančić zahvalama osobama i institucijama koje su imale udjela u realizaciji projekta koji je trajao od 2004. godine: mons. dr. Draženu Kutleši, mons. Ivanu Milovanu, sadašnjem i negdašnjem ordinariju Porečke i Pulske biskupije, prof. dr. Robertu Matijašiću i prof. dr. Slavku Krajcaru, sadašnjem i negdašnjem predsjedniku Čakavskog sabora, načelniku Općine Pićan Ivanu Frankoviću i župniku Antunu Kureloviću. Knjiga je objavljena u nakladi Santinini, a sunakladnici knjige su Porečka i Pulska biskupija i Zavod za povijesne i društvene znanosti HAZU u Rijeci. Recenzenti su akademik prof. dr. Franjo Šanjek i prof. dr. Mijo Korade. Upravo kao što bi vjerojatno bila želja i samog biskupa Zare, reprintom se je ovo izdanje htjelo vratiti na područje njegove biskupije, pa je tisak povjeren tiskari Libar iz Sv. Katarine. Tim nakladničkim poduhvatom namjeravamo oživjeti sjećanje na biskupa Antuna Zaru, napose u Pićnu, mjestu u kojem je napisao svoju anatomiju a u čijoj danas župnoj, nekad katedralnoj crkvi, počivaju njegovi zemni ostatci, te ga učiniti prepoznatljivim u hrvatskoj kulturi koja je nezaobilazni dio u okviru povijesno filozofske i vjerske baštine, zaključio je Orbančić.

U nastavku je načelnik Franković udijelio primjerak knjige nekolicini zaslužnih koji su dali svoj doprinos tome projektu: biskupu Pozaiću, Vladimiru Torbici ispred Istarske županije, župniku Kureloviću, vlč. Linu Zohilu koji je pružio veliku potporu u počecima projekta, a jedan je primjerak načelnik svečano uručio i dr. Orbančiću, kao zalag dobre buduće suradnje.

Pićanski biskup Antonio Zara, čije je imenovanje za pićanskog biskupa papa Klement VIII. prihvatio 1601. godine i koji je upravo u Pićnu svoje velebno djelo završio 1614. godine, vratio se tako pisanom riječju u suvremenost mjesta gdje je živio i djelovao, pružajući ponovno, zahvaljujući interventima vrsnih stručnjaka, prikaz svoje osebnosti i umnosti žiteljima svoje biskupije i čitavoga kraja, u nekim novim vremenima, kojima su njegov lik i djelo možda više potrebni u afirmaciji povijesne baštine no nadasve njegovo je prisustvo prilog u osvješćivanja sadašnjih naraštaja o važnosti vrednovanja vlastite povijesti, pred raznim nadolazećim modernim plimama.

Biskup Štambuk predvodio proslavu Rokova u Starome Gradu

Kamo sreće kad bi sve ustanove na ovome svijetu koje postoje, kad bi sve ustanove u našoj dragoj domovini Hrvatskoj davale i činile dobra djela koja se rađaju u krilu Katoličke Crkve, svijet bi bio ljepši, bio bi poželjniji, u svijetu bi se događale velike i lijepe stvarnosti, poručio hvarski biskup, pozvavši vjernike da gaje ljubav prema dvjema strankama, Crkvi i hrvatskome narodu

Stari Grad, 16.8.2017. (IKA) – Prijenosom kipa sv. Roka iz svečeve crkve do oltara pred crkvom Sv. Petra mučenika i euharistijskim slavljem koje je predvodio hvarsko-bračkoviški biskup mons. Slobodan Štambuk brojni vjernici župe sv. Stjepana I. proslavili su u srijedu 16. kolovoza zavjetnu svetkovinu sv. Roka u Starome Gradu na otoku Hvaru. Uz zvonjavu crkvenih zvona svečev kip na ramenima su ponijeli pripadnici vatrogasnih društava iz slovenskoga Zagorja ob Savi i Velke Opatovice iz Češke, gradova prijatelja grada Staroga Grada koji su pristigli za svetkovinu Rokova. U kratkoj procesiji nošen je i moćnik Sv. Roka. Pred dominikanskom crkvom okupilo se vjerničko mnoštvo, među kojima brojni mladi te gosti koji provode odmor u gradu koji je protekle godine slavio 2400. obljetnicu svojega osnutka. Uz biskupa Štambuka suslavili su hvarski dekan i župnik Vrboske preč. Emil Pavišić, starješina tamošnjega dominikanskoga samostana o. Mario Marinov, starogradski župnik Marko Plančić, postulator kauze bl. Ivana Merza dr. Božidar Nagy i ostali svećenici.

„Pozdravljam sve vas koji ste se danas ovdje našli časteći svetoga Roka. Čestitam i Dan grada gradonačelniku Antoniju Škarpi, predsjednici Gradskoga vijeća Silvani Sanseović i svima koji odlučuju o ovome gradu. Neka vas sve sveti Roko nadahne dobrim mislima da ostavite iza sebe dobre tragove. Slavimo znamenitoga sveca koji je u povijesti ovoga grada tako snažno prisutan“, poručio je hvarski biskup na početku misnoga slavlja.

„Ja nisam putnik bez karte. Ja imam svoj brod, svoga Boga, svoj svod i svoj rod. Ja nisam putnik bez karte“. Uzimam za početak moga i vašega razmišljanja ove stihove što ih je napisao jedan moj pjesnik s istočnoga dijela otoka Hvara, ističući da nije ukrcan u ovaj život slučajno, da on ima kartu, kartu prepoznatljivu i jasnu. Pjesnik kao da želi poručiti da ima svoj brod, ima svoga Boga, ima nad sobom svoj svod i svoj rod“, istaknuo je biskup Štambuk uvodeći vjernike u homiliju. Biskup je ustvrdio kako se stihovi te pjesme mogu vrlo korisno primijeniti i na život sv. Roka. „Uzimam stihove ove pjesme upravo zato jer je sveti Roko bio putnik, bio je putnik hodočasnik prema Svetoj zemlji, putnik koji se na putu posvetio. Krenuo je i zaustavio se, osjećajući da na tome putu ima i bolji zadatak, nego li je njegovo hodočasničko putovanje. I tu je bio Roko s kartom u džepu, s kartom krsnoga lista, kartom koja nam govori da on pripada Bogu i da nije slučajno kršten. Mlad čovjek, pun snage, ne ide dalje, zaustavlja se kod kužnih bolesnika, kod ljudi kojima je potrebna njegova mladenačka pomoć, zaustavlja se tamo gdje se mi ne bismo zaustavili, gdje mi ne bismo prihvatili ući na ta vrata. Ali, Roko ima kartu, on nije slučajni putnik, on zna da na ovoj zemlji mora ispuniti zadatak onoga kojega on naziva 'moj Bog'. Roko nastupa u Božje ime, nastupa želeći učiniti dobro“, istaknuo je, između ostaloga, mons. Štambuk. Primjer svetoga Roga stavio je na razmišljanje okupljenim vjernicima, potaknuvši ih da poput sveca u vlastitome životu nose zdrav sadržaj. „S ovoga mjesta želim istaknuti da sam kao kršćanin, kao katolik, kao biskup ove biskupije, kao onaj koji pripada Papi i rimokatoličkoj Crkvi ponosan na svetoga Roka. Ponosan sam što je Roko rođen u krilu Katoličke Crkve. I upravo tebi

koji me možda pitaš: 'Što Crkva radi? Što je Crkva radila kroz povijest', ostavljam primjer svetoga Roka, ostavljam ti primjer svetoga Vinka Paulskoga koji uzima malo dijete i skrbi o njemu. Svjedoci smo još uvijek Majke Terezije, žene koja je služila najbjeđnijima. Ima nešto više od novaca na ovome svijetu. Iz života tih velikana izlazi milost koja želi djelovati prema braći i sestrama u kojima prepoznajemo Isusa Krista. Kako dobra stvarnost rođena u krilu Katoličke Crkve! Kamo sreće kad bi sve ustanove na ovome svijetu koje postoje, kad bi sve ustanove u našoj dragoj domovini Hrvatskoj davale i činile dobra djela koja se rađaju u krilu Katoličke Crkve, svijet bi bio ljepši, bio bi poželjniji, u svijetu bi se događale velike i lijepe stvarnosti", istaknuo je biskup, poručivši kako je sv. Roko izazov svakome kršćaninu. „Kako izgleda tvoj brod, tvoj Bog, tvoj svod i rod", zapitao je vjerničko mnoštvo.

Osvrnuvši se na obilježavanje Dana grada uz Rokovo u toj župi Hvarškoga dekanata, biskup je poručio gradskim vlastima: „Smijem li reći, draga moja gospodo, koja zastupate ovaj grad i nastupate u ime ovoga grada: Jeste li svjesni koga ste izabrali za zaštitnika? Jeste li dovoljno svjesni što znači štovati svetoga Roka od početka do kraja, od jutra do večeri, što znači služiti braći ljudima u ime Božje, služiti rodu i narodu".

U tom kontekstu biskup je potaknuo vjerni narod na ljubav prema Bogu i narodu kroz svoj poznati govor o dvjema strankama. „Dragi Roko, htio bih u tvoje ime ovome narodu reći. Ja imam dvije stranke za koje najradije navijam. Sigurno se pitate koje su to stranke. Pitate se kako se one zovu, posebno vi iz prvoga reda. A ja navijam za te dvije stranke. Prema dvije velike stranke, koje bih trebao voljeti i ja i ti. Prema dvije velike stranke koje bi trebale značiti i meni i tebi. Prva stranka je moja Crkva sa svojih Deset Božjih zapovijedi. O, kad bi se tih Deset zapovijedi obdržavalo i kad bi one ušle u naš hrvatski narod. Tih Deset zapovijedi usmjeruju i mene i tebe, koji i meni i tebi moraju pokazati put što znači vjerovati Bogu i što znači ispravno poštivati čovjeka. Tada bi sigurno bilo i više poštenja. Druga stranka za koju navijam je moj hrvatski narod, u cjelini uzevši, moj narod sa svim njegovim sastavnicama i vrijednostima. To je stranka koju želim zastupati, to je stranka za koju želim moliti, to je stranka čiji član želim biti, to je stranka koje se ne želim stidjeti. Zanima me mir, sloga i zajedništvo u mojemu narodu. Ima li toga i u ovome gradu? Tek tada će ovaj grad cvasti, rasti i napredovati", poručio je, izmedu ostaloga, hvarski biskup.

Središnjemu misnom slavlju zavjetne svetkovine uz predstavnike gradskih vlasti nazočila je i ministrica regionalnoga razvoja i fondova Europske unije Gabrijela Žalac. Slavlje Rokova pjevanjem je uvećao župni zbor Sv. Reparate pod ravnanjem Meri Pavičić – Donkić uz pratnju Ecije Lučić – Lavčević. Crkveno slavlje završilo je svečanom procesijom s kipom Sv. Roka ulicama grada Staroga Grada koji su nosili Starograđani odjeveni u tunikama. U tradicionalnome ophodu sudjelovali su, uz ostale, predstavnici gradske vlasti, zatim policija i vatrogasci u svojim odorama, kulturno-umjetnička društva u narodnim nošnjama, limena glazba iz Staroga Grada i brojni sudionici. Procesija se kretala od crkve Sv. Petra mučenika prema crkvi Sv. Ivana i Sv. Stjepana I., preko starogradske rive do Tvrdalja, utvrde koju je dao izgraditi hvarski pjesnik Petar Hektorović, odakle je biskup Štambuk vjerničkome mnoštvu udijelio svečani blagoslov. Na kraju slavlja Božji puk pozdravio je i Domovinu otpjevavši himnu Lijepa naša.

Svečana akademija u povodu 50. obljetnice dolaska služavki Maloga Isusa u župu sv. Jeronima u Pučišćima

Pučišća, 18.8.2017. (IKA) – U povodu 50. obljetnice dolaska redovnica Družbe služavki Maloga Isusa u župu sv. Jeronima u Pučišćima na Braču u subotu 18. kolovoza održan je svečani glazbeno-scenski program u crkvi Sv. Jeronima kojim je župa zahvalila redovnicama na njihovu životu i radu kroz proteklo razdoblje. Redovnice te Družbe u pučišku župu došle su 1967. g. na poziv tadašnjega župnika Petra Eterovića i preuzele različite službe u toj župi. U glazbeno-scenskomu programu nastupili su mješoviti zbor Sv. Jeronima i Dječji zbor pod ravnanjem s. Danijele Mihić, uz pratnju Nikoline Jakovčević. U prigodnoj akademiji Nikola i Vesna Martinić, članovi crkvenoga zbora, kroz recital su istaknuli važnije naglaske iz povijesti pučiške redovničke zajednice, od njihova dolaska u Pučišća do svestranoga rada u župnoj zajednici. Svečanoj akademiji nazočili su papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović, poglavarica splitske provincije Sv. Josipa M. Ane Marie Radan u pratnji s pristiglim redovnicama, pročelnica Društva Prijatelji Maloga Isusa s. Dolores Brkić i brojni Pučišćani među kojima i načelnik Marino Kaštelan.

Nikola i Vesna Martinić kroz pjesmu crkvenoga zbora i nastup pučiške djece podsjetili su okupljene kako su nastojanjem župnika Eterovića i molbama upućenima glavarici s. Maristeli Goić, rodnom s Brača, u župu sv. Jeronima stigle prve redovnice 3. rujna 1967. godine. „Draga sestro Maristela. Imamo dvije zajednički stvari koje nas vežu: naš otok Brač i našu Crkvu. Lijepo vas molim da nas još nešto poveže. Pošaljite nam u našu župu sv. Jere u Pučišćima vaše sestre da nam vidaju rane. Puno nam trebaju i ne mogu vam reći koliko puno. Naši ljudi žuljavim rukama u kamenu traže zemlju, a u suhoj zemlji vodu. Majko Maristela, ja don Petar u ime svih mojih župljana još jednom molim: pošaljite nam časne sestre", prenio je Nikola Martinić riječi tadašnjega župnika. „Dragi don Petre, toliko me taknulo vaše pismo, a još nas povezuje naš Brač i Crkva. Hvala Bogu, imamo zvanja, otvaramo župe, pa smo odlučile, moji savjetnici i ja, da i u vašu župu pošaljemo tri časne sestre", stajalo je u odgovoru tadašnje poglavarice s. Goić. U Pučišća su tako stigle tri redovnice - s. Anita Zalar, s. Jozafata Projić i s. Martinka Bosančić. Župnik je tada 30. rujna svečano blagoslovio kuću u kojoj su se redovnice nastanile, a radost zbog njihova dolaska zapisao je u kronici: „Najveći i najsretniji dan moga župnikovanja bio je ponovni dolazak č. sestara služavki Malog Isusa u Pučišća". Kroz javno kazivanje isprepletenu glazbenim nastupima voditelji su istaknuli bogat i prepoznatljiv rad redovnica u toj župi, od sudjelovanja u adventu, u božićnim slavljinama, zatim oko Velikoga tjedna, pa u pripremanju djece i mladih za sakramente prve pričesti i krizme, pripremi vjenčanja, sprovoda, sve do vođenja zbora i rada s mladima u vjeroučiteljskom i katehetskom djelovanju. Posebno su istaknuli doprinos redovnica u skrbi za starije i nemoćne osobe u sklopu njihova samostana gdje se trenutno nalazi pet starijih i nemoćnih osoba. U glazbenom nastupu posebno oduševljenje izazvao je Dječji zbor izvedbom pjesmom „Moća boje, moća daje" koju je na tekst Katarine Drpić, uglazbio Toni Eterović, a koja je izvedena protekle godine pred kardinalom Josipom Bozanićem na proslavi 450. obljetnice župe.

U prigodnoj riječi nadbiskup iz Pučišća mons. Nikola Eterović podsjetio je da se kao tadašnji šesnaestogodišnjak dobro sjeća dolaska redovnica u Pučišća i svega što su one činile i još uvijek čine u toj župi. Nadbiskup je u zahvalnome govoru istaknuo da se s redovnicama Družbe služavki Maloga Isusa susretao gotovo cijeloga života, od prvih

susreta u rodnoj župi do onih za vrijeme svojega školovanja, a zatim i na službama koje je obavljao. Podsjetio je da je kao papinski nuncij u Berlinu posjetio redovničku zajednicu u Essenu gdje je imao prilike vidjeti koliko toga dobrog tamošnje redovnice čine u pastoralnome djelovanju za hrvatske iseljenike i one koji sada dolaze u Njemačku. „Našim ljudima potrebna je duhovna i materijalna potpora. Želim vam sve najbolje, želim vam Božji blagoslov. Vremena su teška, posebno u ovom sekulariziranom društvu. Radite koliko možete, učinite ono što možete, ono što vam omogućuju duhovne i tjelesne snage, ali sve s ljubavlju. Budite doista službenice maloga Isusa dok je Božja volja. U svim kućama gdje jeste i živite, i u Pučišćima, neka vaša prisutnost bude na blagoslov svim vjernicima, Božjoj Crkvi i Božjemu narodu, pa tako i našem mjestu Pučišćima. Sretno!" - poručio je redovnicama.

„Ovo je prigoda da zajedno zahvalimo Gospodinu na daru redovničkoga života i služenja služavki Maloga Isusa u Pučišćima kroz pedeset godina. Sjetimo se i ljudske krhkosti i oslonjenosti na Boga te molimo da nam oprostí slabosti. Molimo da sestre Njegovom snagom i pomoću nastave smjelo svjedočiti Njegovu prisutnost i ljubav ovdje u Pučišćima", istaknula je poglavarica splitske provincije Sv. Josipa M. Radan. Podsjetila je da je tu Družbu utemeljio dr. Josip Stadler 24. listopada 1890. godine te da su dalmatinski biskupi bili prijatelji dr. Stadlera, a pojedini svećenici i laici iz Splitske i Hvarske biskupije njegovi bliži suradnici. Među njima je i Nikola Ostojić iz Povelja na Braču kojega je Stadler imenovao upraviteljem biskupskih imanja u Sarajevu. Dodala je kako je nadbiskup Stadler bio na Hvaru 1897. godine kada je posjetio tadašnjega hvarskoga biskupa. Vrhobosanski nadbiskup poslao je 1917. godine redovnice u Supetar i u Selca na otoku Braču kako bi za Prvoga svjetskoga rata vodile tamošnje pučke kuhinje i dvorile ranjenike. Govoreći o redovničkoj družbi istaknula je da je u njoj do sada bilo trideset redovnica s otoka Brača i šest s otoka Hvara, dok su tri redovnice, rodnom područja Hvarske biskupije, vršile službu vrhovne poglavarice. Na Braču djeluju dva samostana koja pripadaju Družbi, uz samostan u Pučišćima i samostan u Sutivanu. Poglavarica splitske provincije podsjetila je da su prve redovnice u Pučišća došle još poratne 6. prosinca 1949. godine. Tadašnji župnik svjedočio je da su to bile teške poratne godine. Živjele su u vrlo trošnoj kući bez osnovnih uvjeta. Prema usmenome naređenju tadašnje milicije, redovnice su 16. lipnja 1951. g. morale prisilno napustiti kuću, podsjetila je. S ponosom je istaknula kako je dvanaest redovnica, pripadnica Družbe, rodnom iz župe sv. Jeronima. U redovničkoj zajednici u Pučišćima trenutno žive i djeluju njihove sljedeće članice: predstojnica s. Danijela Mihić na službi vjeroučiteljice, katehiste i zborovođe, zatim bolničarka s. Apolonija Putnik i kuharica s. Gordana Rogošić. „Molimo da ovaj jubilej urodi novim duhovnim zvanjima iz ove drevne župe. Dragi mladi, ne bojte se odgovoriti na Božji poziv. Otvorite svoje srce prema kulturi života, za obiteljski život te svećenički i redovnički poziv. Krist vas treba, On računa na vas, odgovorite mu ljubavlju", poručila je M. Radan. Zahvalila je, pritom, biskupima mjesne Crkve kroz sto godina djelovanja Družbe na području Hvarske biskupije te svećenicima koji su obnašali župničku službu u Pučišćima kroz proteklo razdoblje života i djelovanja tamošnjih redovnica. Mladi pučki župnik Pave Gospodnetić darovao je na kraju malobrojnu redovničku zajednicu u Pučišćima s buketom bijelih ruža, i to pedeset, kao znak zahvalnosti za razdoblje njihove prisutnosti u toj bračkoj župi.

Proslavljen zlatni jubilej s. M. Natanaele od Malog Isusa
 Marija Bistrica, 19.8.2017. (IKA) - Zajednica sestra u Karmelu u Mariji Bistrici svečanim je euharistijskim slavljem 19. kolovoza obilježila pedesetu obljetnicu života po zavjetima s. Marije Natanaele od Maloga Isusa (Ane Šiljeg). Slavljenica je obnovila zavjete pred svojom zajednicom sestara, okupljenim svećenicima, braćom, sestrama, rodbinom i prijateljima. Predvoditelj euharistijskog slavlja salezijanac don Mladen Delić u propovijedi govorio je o neprotumačivim dubinama Božje ljubavi usmjerene na čovjeka u otajstvu poziva po kojem se Bog služi slabim i grešnim ljudima da bi nastavio svoje djelo ljubavi. Osvrćući se na evanđeoski ulomak o mudrim i ludim djevicama, koji je za euharistijsko slavlje odabrala s. M. Natanaela, snažnim je riječima progovorio i o ljudskom odazivu na Božji poziv. Protumačio je da on treba biti u potpunom predanju, radosnom služenju Gospodinu u ljubavi. Služeći skuplja se dragocjeno ulje „koje daje svjetlost i koje će nam pomoći da nas Žaručnik primi među izabrane" jer „beskorisne su osobe koje ne svijetle", a „najveća je katastrofa života biti lud i izgubiti vječnost", rekao je propovjednik, i objasnio da se ta ludost u redovničkom životu očituje u mlakosti, polovičnosti i obdržavanju pravila bez srca. Naglasio je kako nije jednostavno živjeti pedeset godina redovničke zavjete te da to nosi sa sobom veliko odricanje, ali da ga čovjek radosno prihvaća jer iza tog odricanja dobiva ono što nigdje ne može kupiti ili nabaviti. Istaknuo je kako je danas osobito teško živjeti to odricanje jer ovo vrijeme ne razumije nastojanja oko poslušnosti, siromaštva i čistoće, ali slavljenje i zahvaljivanje Gospodinu, koje je i konačni cilj našeg života, daje motivaciju za to. Danas smo ovdje da slavimo Boga i da mu zahvalimo za svaki život kao i za ovu sestru „koja se pedeset godina trudila biti vjerna Gospodinu", a onda se, zaključujući propovijed, obratio slavljenici: „Draga sestro Natanaela, Bog Vas ljubi i ja vjerujem da ste Vi to osjetili stotinu puta u svom životu. Nikad Vas Bog neće ostaviti." Potkrijepio je to prizorom, koji je nedavno vidio, kako se otac saginje do svog posrnulog, već odraslog, djeteta i nosi ga u naručju. Na kraju euharistijskog slavlja don Mladen je zahvalio s. M. Natanaeli za njenu blizinu svećenicima i za molitve kojima ona i sestre pomažu salezijanske novake, koje im on, kao njihov odgojitelj, rado preporučuje.

U suslavlju s don Mladenom Delićem bila su još četvorica svećenika. Čestitke braće karmelićana s. Natanaeli prenio je o. Stjepan Vidak, prior zajednice u Remetama. Don Mladen Margeta, bivši župnik u Vidu, rodnom mjestu slavljenice, pročitao je i uručio s. Natanaeli povelju s blagoslovom pape Franje. On je okupljenima otkrio da je baš prije 50 godina ušao u sjemenište i već se onda povezao s dvjema rođenim sestrama s. Natanaele, služavkama Malog Isusa. Župnike okolnih mjesta predstavljao je vlč. Stjepan Halužan iz župe Mače, a uvodno i završno slovo izrekao je redoviti misnik u bistričkom Karmelu vlč. Antun Motočić. Vlč. Motočić istaknuo je kako je prigodom prvih zavjeta s. Natanaele dana slava Bogu, pa zatim opet prigodom svećanih zavjeta, a onda opet i prigodom ove obljetnice, što znači da je sav jedan redovnički život slava Bogu. Slavlju je nazočilo i nekoliko služavki Malog Isusa, predstavnici karmelskog svjetovnog reda i s. Božica Alojzija od Svetog Lica (Britvec) iz Karmela Brezovica.

S. M. Natanaela od Malog Isusa (Ane Šiljeg) rođena je 30. rujna 1947. u Vidu, pokraj Metkovića, od oca Ante i majke Mande, r. Kešina. U Splitsku provinciju Družbe služavki Malog Isusa ulazi 4. kolovoza 1965. godine gdje polože i prve zavjete 15. kolovoza 1967., a vječne 15. kolovoza 1973. godine.

U Karmel u Brezovici ušla je 26. rujna 1988. godine. Svečane zavjete u Karmelu položila je 1. listopada 1991. godine. Kao dobrovoljka krenula je 17. kolovoza 1992. godine, zajedno s drugim dvjema sestrama, na molbu poglavara iz Rima i Karmela u Sofiji, u Bugarsku, kako bi pomogla karmelićankama u Karmelu u Sofiji. Vratila se nakon pet godina. Ponovno je u Bugarskoj bila od 2008. do 2011. godine u službi priorice. U Mariju Bisticu, na osnutak Karmela, došla je s ostalim sestrama 25. rujna 1998. godine. U toj je zajednici bila u više navrata savjetnica, a dva trogodišta priorica samostana.

Obljetnica smrti biskupa Marka Culeja

Misu zadušnicu u katedrali Uznesenja BDM u Varaždinu predvodio njegov nasljednik mons. Josip Mrzljak

Varaždin, 19.8.2017. (IKA) - Varaždinska biskupija spomenula se 19. kolovoza 11. obljetnice smrti svoga prvog biskupa Marka Culeja. Tim je povodom njegov nasljednik mons. Josip Mrzljak, predvodio misu zadušnicu u katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo u Varaždinu. S biskupom je slavilo mnoštvo svećenika iz cijele Varaždinske biskupije, bogoslova te ostalih vjernika među kojima su bili članovi obitelji pokojnog biskupa Culeja.

Na početku mise mons. Mrzljak naglasio je kako ove godine obilježavaju 20. obljetnicu Varaždinske biskupije, no na taj se dan na poseban način sjećaju kako ih je prije 11 godina napustio njihov prvi biskup. „Rekao sam da nas je prije 11 godina napustio naš prvi biskup, mada ta riječ nije posve točna, jer vjerujemo da nas nije napustio nego je sigurno u duhu s nama. Vjerujemo kako nas sve zajedno povezuje euharistija - nas, putujuću Crkvu na Zemlji, s onom Crkvom na Nebu. Vjerujemo da je biskup Marko s nama i želimo ga se sjetiti i moliti za njega, moliti s njime, ali i za sve nas da i mi idemo onim putem kojim je on išao", poručio je mons. Mrzljak.

U propovijedi je biskup Mrzljak podsjetio da je u mjesecu kolovozu 1997. godine biskup Culej zajedno sa svojim suradnicima imao pune ruke posla prilikom uspostave Varaždinske biskupije koju je nekoliko tjedana ranije ustanovio papa Ivan Pavao II. „Trebalo je osnovati razne pastoralne urede, ali i Biskupijski Caritas. Sve ono što karakterizira život jedne Crkve. No, je li baš to glavna svrha ustanovljenja biskupije? Čuli smo u Knjizi otkrivenja kako sveti Ivan kaže 'svijet nas ne poznaje, jer ne poznaje Njega'. Glavna zadaća Crkve je upravo to - da ljudi upoznaju Isusa. Tako je biskup Marko u svojim propovijedima često isticao kako je glavni smisao života jedne Crkve, odnosno biskupije, da bude što više blizu Isusu i da pozove ljude da ga slijede", kazao je biskup Mrzljak. Podsjetio je na nekoliko misli biskupa Marka iz njegove propovijedi prilikom ustoličenja Varaždinske biskupije 28. rujna 1997. godine. Na mjestu je pitanje poznajem li ja Isusa. Otkrivam li Ga u Njegovoj riječi, jer On je riječ koja je tijelom postala? Prepoznajem li ga u euharistiji? U bližnjemu koji treba pomoći, osmijeh, ispruženu prijateljsku ruku, otvoreno srce? Prepoznajem li ga u prognaniku, u djetetu još nerođenom, jer On reče: „Tko prima jedno dijete, mene prima!" Mogu li drugi u meni, u mome životu i vladanju, otkriti Isusa? Crkvi su danas potrebni ne toliko učitelji, nego svjedoci vjere. Dolazim k vama ne donoseći vam mudrost ovoga svijeta, nego da vam navijestim Isusa rassetoga, ali i uskrsloga. Dolazim k vama da bih vam govorio, ne zamamne riječi koje vam gode ušima, nego dolazim da vam navijestim da vas Bog ljubi, ljubi toliko da je radi vas i radi mene pošao na drvo križa. Dolazim da budem pastir vama, koji ste ostali Isusu vjerni i u vrijeme kada je to bilo teško. Kada ste zbog

svoje povezanosti s Isusom i s njegovom Crkvom, bili nepoželjni u službi i na istaknutijem položaju. Ali dolazim i kao pastir, da potražim i one koji su posustali na putu za Isusom ili su zalutali. Blago onome koga Isusove probodene i krvave ruke podignu na ramena, da ga ponesu natrag u ovčinjak, da ga vrata natrag u Očev dom. Moja pastirska služba biskupa želi pridonijeti ostvarenju što intimnije i založenije ljubavi između svakog kršćanina i Krista, između cijele biskupijske zajednice i Krista. Iz te povezanosti s Kristom izvire i biskupijska povezanost i nutarnja čvrstina svih vjernika u zajednici sa svojim pastirom biskupom. No, uvijek ostaje riječ apostola Petra: „Krist Isus je pastir i čuvar duša vaših, on je gospodar baštine, on je Nadpastir." Ponekad nastaju nesporazumi u nepoznavanju Crkve kada se gledaju neki njezini nedostaci ili vanjske aktivnosti koje su potrebne. Crkva nije socijalna ustanova da se prvenstveno brine za ovozemaljske potrebe čovjeka, već je ona u prvom redu poslana u svijet da se brine za čovječje vječno spasenje - za spas njegove duše - da nam pripravi put kojim treba ići. Biskup Culej u propovijedi spominje Isusove riječi da je On Put, Istina i Život koje treba slijediti. Ovo je prigoda da biskupu Marku zahvalimo za ono što je on učinio za Crkvu i vjerujemo da nas on svojim molitvama prati s nebesa i da se raduje, poručio je varaždinski biskup Josip Mrzljak.

Biskup Marko Culej preminuo je u Varaždinu 19. kolovoza 2006. godine nakon duge i teške bolesti, u 69. godini života, 43. godini svećeništva i 15. godini biskupstva. Prvim biskupom novoosnovane Varaždinske biskupije imenovan je 5. srpnja 1997. godine, a ustoličen je u varaždinskoj katedrali Uznesenja Marijina na svečanosti proglašenja Varaždinske biskupije 28. rujna iste godine. Rođen je 19. siječnja 1938. godine u Malom Repnu u župi Belec od oca Petra i majke Josipe, rođene Bočkal. Osnovnu školu pohađao je u Belcu, a srednju u Interdijecezanskoj školi u Zagrebu. Studij filozofije i teologije završio je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Za svećenika Zagrebačke nadbiskupije zaređen je 25. travnja 1964. godine. Kao kapelan službovao je u Samoboru i Desiniću, gdje je od 1965. do 1981. bio i na službi župnika. Imenovan je vicerektorom u Bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu, te je na toj službi bio do 1992. godine, a zatim je bio i rektor do rujna 1993. godine. Za pomoćnog zagrebačkog biskupa imenovan je 7. siječnja 1992. godine, nakon čega je za biskupa zaređen 22. veljače iste godine. Pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji mons. Marko Culej obnašao je različite službe, ranije kao pomoćni zagrebački biskup, a potom i kao varaždinski biskup.

Preminuo mons. Mario Roberto Cassari

Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj od 2008. do 2012. godine

Zagreb, Vatikan, 19.8.2017. (IKA) – Apostolska nuncijatura u Republici Hrvatskoj priopćila je da je 19. kolovoza preminuo mons. Mario Roberto Cassari (74), apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj od 2008. do 2012. godine. Mons. Cassari rođen je 1943. u Ghilarziji u Italiji, a za svećenika je zaređen 1969. Postigao je doktorat iz teologije, a u diplomatsku službu Svete Stolice stupio je 1977. Diplomatsku službu obavljao je u Pakistanu, Kolumbiji, Ekvadoru, Sudanu, Južnoj Africi, Japanu, Austriji, Litvi, Jugoslaviji i u BiH, a apostolski nuncij bio je u Kongu i Gabonu, Obali Bjelokosti, Burkini Faso i Nigeru, Južnoj Africi i na Malti. Apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj imenovan je 14. veljače 2008.

Zavjetno hodočašće Sisačke biskupije u bistričko svetište
Biskup Košić proglasio da će nova pastoralna godina 2017./18. u biskupiji biti posvećena blaženom Alojziju Stepincu

Marija Bistrica, 19.8.2017. (IKA) - Osmo zavjetno hodočašće vjernika Sisačke biskupije u hrvatsko nacionalno svetište Majke Božje Bistričke 19. kolovoza predvodio je sisački biskup Vlado Košić zajedno sa svećenicima te brojnim vjernicima pristiglima iz svih župa biskupije, koji su u potpunosti ispunili bistričko svetište.

Središnji dio hodočašća bilo je svečano misno slavlje, koje je predvodio biskup Košić u zajedništvu s murskosoboškim biskupom Peterom Štumpfom i sedamdesetak svećenika. Na početku homilije biskup je poručio kako su se okupili u ovom nacionalnom marijanskom svetištu da bi s Majkom Marijom slavili Gospodina, da bi se utekli njoj u zagovor i zatražili njezinu pomoć. „Činimo to kao što su to činili naši stari koji su vjekovima dolazili u Mariju Bisticu, jednako se moleći Majci Božjoj. Preporučujemo njezinu zagovoru i pomoći našu domovinu Hrvatsku, a osobito našu Sisačku biskupiju, sve njezine stanovnike, građane i seljake, naše obitelji, djecu i mlade, naše bolesnike i starce; molimo za sve naše učitelje, profesore i đake, studente i radnike, za liječnike i medicinske sestre, za naše hrvatske vojnike, policajce, za političare, gospodarstvenike, poljoprivrednike; molimo također za uspjeh naših poslova, za urod naših njiva i vinograda, da bude jela i pila, a najviše zdravlja, zadovoljstva, međusobnog razumijevanja, poštovanja i ljubavi”.

U nastavku biskup se osvrnuo na protekle pastoralne godine i teme koje su one nosile, proglasivši kako će nova pastoralna godina 2017./18. u Sisačkoj biskupiji biti posvećena blaženom Alojziju Stepincu. „Naime, 2018. godina je 120. obljetnica njegova rođenja, budući da se rodio 8. svibnja 1898., i ujedno 20-ta godišnjica od njegova proglašenja blaženim - svi se sjećamo da se taj velik događaj zbio upravo ovdje, kada ga je s ovog mjesta sada sveti papa Ivan Pavao II. proglasio blaženim 3. listopada 1998. Tada je za njega Papa rekao da je on cijelom našem narodu 'putokaz i kompas'. Što to znači nama danas", zapitao se biskup, dodavši kako je bl. Alojzije bio je sav uronjen u Boga i svojim je primjerom pokazivao da Bog mora uvijek biti na prvom mjestu. „Zato nije nikada propuštao molitvu i još kao dijete i mladić svetu misu, ne samo svake nedjelje nego i radnim danom. Poznata je njegova ljubav prema Euharistiji i euharistijski kongresi koje je organizirao kao nadbiskup diljem tada velike Zagrebačke nadbiskupije. Tako je npr. 1938. predvodio euharistijski kongres u Petrinji, koji je ostao zabilježen po brojnosti puka koji je sudjelovao što se urezalo u pamćenje i bilo poticaj za ustrajnost u vjeri i osobito u slavlju Euharistije”.

Biskup je podsjetio i kako je bl. Alojzije i pokretač Caritasa, osnovanog u Zagrebu 1933. godine, te je preko njega, ali i osobnim intervencijama, pomagao siromašne te spašavao mnoge progonjene izbjeglice, Židove, Slovence i dr. „Tako je već 1938. Stepinac osnovao Akciju za pripomoć izbjeglicama kojima je pružao financijsku i liječničku pomoć, pomagao pri sređivanju dokumenata i sl., na čemu mu zahvaljuje 46 potpisanih useljenika 1940., a predsjednik američkih Židova Louis Breier mu je zahvalio 1946. što je spašavao Židove nazvavši ga 'istinskim prijateljem Židova'. Već prije rata nadbiskup je u govoru zagrebačkim akademičarima osudio rasizam i pozvao ih je da se ne klanjaju ni naciji ni nacizmu nego Bogu jednome, u kojemu su svi ljudi jednako Božja stvorenja i za koga nema nego samo jedna, ljudska rasa. Tijekom II. svjetskog rata bl. Alojzije otvoreno se protivio uvođenju rasnih zakona i štutio

na sve načine progonjene skupine ljudi. Malo je poznato da je u svoj dvor na Kaptolu pozvao zagrebačkoga rabina dr. Freibergera da s obitelji doseli k njemu dok pogibao ne mine, no to je ovaj odbio. Preko Caritasa spasio je i tisuće srpske djece prognane od njemačke vojske s Kozare 1942., a spasio je i mnoge pravoslavne kako vjernike tako i svećenike, kao i zagrebačkog episkopa Dositeja koji je izjavio da se 'ni rođeni brat ne bi toliko zauzeo za njega koliko je to učinio zagrebački nadbiskup, kojemu se jednome ima zahvaliti i da nije srušena pravoslavna crkva u Zagrebu'. U Glini se, znamo, zauzeo za zarobljene pravoslavne žene koje su bile na njegovu intervenciju puštene na slobodu, a protestirao je kod poglavnika zbog ubojstva 260 Srba, što je nazvao 'putem u propast' jer to ne može našoj državi donijeti Božji blagoslov". On je osudio i logor u Jasenovcu zbog zatvaranja Židova koji su tu dovođeni samo na temelju nepravednih rasnih zakona. Pa ipak, od mnogih Židova i pravoslavnih Srba nije zauzvrat primio zahvalnost nego lažne optužbe i prijezir. Zašto? Jedini krimen nadbiskupa Alojzija Stepinca bilo je njegovo zauzimanje za pravo hrvatskoga naroda da ima samostalnu državu, kao što to imaju pravo i svi drugi narodi na svijetu. No, kada se spojila velikosrpska četnička ideologija, po kojoj Hrvati ne smiju imati nikakvu samostalnu državu, i komunistički teror koji je našem narodu preko jugoslavenske države htio nametnuti odnarođenu svijest, to se još i danas odražava u žestokom protivljenju velikosrba i neokomunista našem Blaženiku, čiju svetost žele osporiti i pred samim Papom. No, to nije moguće jer i umrljano blatom zlato ostaje zlato i sja te će, nadamo se upravo sljedeće godine doći na vidjelo istina o našem svetom pastiru koji s pravom treba našem narodu svijetliti kao putokaz i kompas jer je, kako je to lijepo sv. Ivan Pavao II. rekao, 'postao simbol naše mučeničke ali vjerne nacije'. Bl. Alojzije dakle i nas uči da i mi kao vjernici trebamo braniti dostojanstvo i život svakoga čovjeka, bez razlike na vjeru i naciju, te pomagati svima kojima je teško, osobito siromasima i progonjenima", zaključio je biskup te završio molitvom Majci Božjoj Bistričkoj koju je blaženik u ovom svetištu izrekao 7. srpnja 1935.:

„Majko Božja Bistrička, obećavamo da ćemo Ti ostati vjerni štovatelji, Tebi i Tvojemu sinu Isusu Kristu; vjerni dok budu žuborili potočići naši, šumile rijeke naše, dok se bude pjenilo sinje more naše; vjerni dok se budu zelenile livade naše, dok se budu zlatile njive naše, dok se budu sjenile tamne šume naše, dok bude mirisalo cvijeće domovine naše”.

Na kraju, nakon popričesne molitve, okupljene je pozdravio i biskup Štumpf, koji je iznio osobno svjedočanstvo kako je bl. Alojzije Stepinac utjecao na njegov život i biskupski poziv.

Dan ranije, u petak 18. kolovoza, održano je VI. hodočašće mladih Sisačke biskupije na kojem se okupilo više oko 150 mladih od kojih je većina više dana pješačila ili vozila bicikl do Marije Bistrice, krenuvši iz, Petrinje, Siska, Kutine i drugih krajeva. I ove godine mladi su biskupu i okupljenima bogatim programom predstavili svoj rad u protekloj pastoralnoj godini s osvrtnom na Animatora ljeta u Malom Lošinj, a kao poseban gost iznenađenja nastupio je Željko Pervan. Ovim programom mladi su zahvalili na radu dosadašnjem povjereniku za pastoral mladih vlč. Mati Malekinušiću i pozdravili novog povjerenika vlč. Ivan Grbešića.

Trodnevnica uoči proslave 50. obljetnice dolaska služavki Maloga Isusa u Pučišća

Drage časne, živjele, rasle i cvjetale na dobro naroda, Crkve i ove drage župe, poručio nekadašnji višegodišnji župnik Tonči Kusanović

Pučišća, 19.8.2017. (IKA) – Misnim slavljinama i prigodnim kulturnim i vjerskim sadržajima od četvrtka 17. do subote 19. kolovoza vjernici župe sv. Jeronima u Pučišćima na otoku Braču pripravljali su se za središnje slavlje 50. obljetnice dolaska redovnica Družbe služavki Maloga Isusa u tu župu Bračkoga dekanata. Služavke Maloga Isusa u župu sv. Jeronima došle su 2. rujna 1967. godine na poziv tadašnjega župnika Petra Eterovića. Od tada pa do danas žive i djeluju u toj župi u pastoralu, katehazi i brizi za starije i nemoćne. Posljednjega dana trodnevne, 19. kolovoza, večernje misno slavlje u crkvi Sv. Jeronima predvodio je papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović, a propovijedao je nekadašnji pučiški župnik Tonči Kusanović koji je pastoralnu skrb za vjernike obnašao 32 godine.

„Zlatni jubilej života i rada služavki Maloga Isusa prigoda je za zahvalu Bogu i svakoj od sestara koji su bili u ovoj župnoj zajednici. Svečane zgrade prigoda su da se vratimo na izvore poslanja i spomenemo se onoga što su one kroz godine života u ovoj župnoj zajednici učinili. U svijetu gdje sve izgleda drugačije, gdje se nameću druge vrijednosti, sestre biraju temeljito opredjeljenje za Krista kroz slobodne zavjete čistoće, poslušnosti i siromaštva. Zato nam ponekad izgledaju čudne. One predstavljaju Božji način života u ovome svijetu“, istaknuo je vlč. Kusanović. Podsjetio je na riječi pape Ivana Pavla II. u zagrebačkoj prvostolnici kada je poručio redovnicama da su one „vječna svjetla u ovome svijetu“. „Nisu one svetice od gipsa, one su djeca svojih roditelja, svoga vremena, imaju svoju narav. Isus je uzeo stvorenu materiju za svete sakramente i preko nje nam daje samoga sebe. Tako uzima i ljude, polako ih oblikujući za svoje suradnike kroz događaje života i vremena“, ustvrdio je. Pojasnio je kako je utemeljitelj Družbe sluga Božji Josip Stadler redovnicama ostavio praktičnu uputu: „Imajte prema Bogu srce djetinje, a prema sebi srce sudačko.“ „To je posebna duhovnost. Tijekom čitavoga života treba raditi na sebi kao na pojedincu, ali i na izgradnji zajednice u kojoj se živi, prepoznavajući u svakome čovjeku, osobito u onomu potrebnomu, Maloga Isusa“, poručio je Kusanović. Osvrnuvši se na obljetnicu dolaska redovnica u Pučišća, podsjetio je da su one kroz 50 godina života u župi posebno djelovale u pastoralu, katehazi te brizi za stare i nemoćne. Prisetio se, pritom, svojega obnašanja višegodišnje župničke službe i istaknuo: „Osjećao sam se kao pridruženi član njihove zajednice. Nekako mi se činilo da su župna kuća i njihova kuća jedno, na istom zadatku. S mnogim suradnicima i dobrovoljnim radnicama i dobročiniteljima iz mjesta, domovine i svijeta, uspjeli smo im pripraviti doličan stan za radni boravak. Kao župnik osjećao sam se kod njih kao kod kuće“, prisjetio se nekadašnji župnik, ustvrdivši kako su redovnice bile prisutne u svim događanjima u župnoj zajednici. „Neka se ovaj veliki spomen prelije u zahvalu s himnom Majke Božje: 'Veliča duša moja Gospodina, kliče duh moj u Bogu mome Spasitelju. Što pogleda na nezatnost službenice svoje'. Drage časne, živjele, rasle i cvjetale na dobro naroda, Crkve i ove drage župe“, tim riječima zaključio je homiliju.

Kroz duhovnu pripremu propovijedi su održali i svećenici iz Pučišća: Jure Martinić na službi u Postirima i umirovljeni dijecezanski svećenik Ivica Eterović. U povodu jubileja dolaska redovnica, 17. kolovoza upriličene su ljetne igre i kviz pred župnom crkvom te izložba fotografija „50 godina s vama“ u dvoru župne kuće.

Obilje sadržaja u slavlju „letnje Stipanje“ u Kompolju

Kompolje, 19.8.2017. (IKA) - Svečanim euharistijskim slavljem u temeljito obnovljenoj župnoj crkvi Sv. Stjepana Prvomučenika u subotu 19. kolovoza zaključeno je višednevno obilježavanje 210. obljetnice osnutka župe Kompolje. Koncelebriranu misu predvodio je umirovljeni gospičko-senjski biskup dr. Mile Bogović u zajedništvu s umirovljenim porečkim i pulskim biskupom Ivanom Milovanom, a suslavitelji su bili mons. mr. Tomislav Šporčić, župnik i dekan otočki, dr. Matija Berljak, prof. na zagrebačkom KBF-u, dr. Antun Tamarut, prof. na zagrebačkom KBF-u, mons. Milan Šimunović, umirovljeni prof. teologije, mons. Nikola Radić (Malinska na Krku), preč. Mirko Totović, prebendar zagrebački, vlč. Tihomir Vulin, župnik Vira, vlč. Mile Rajković, župnik Švice, don Jure Ladišić, duhovnik slijepih i slabovidnih u Otočcu, te kompoljski župnik don Anđelko Kačunko.

U uvodnom pozdravu domaći župnik najprije je zahvalio Bogu što je „godišnji župni 'zbor' – ljetna proslava zaštitnika župe, zvana u narodu 'letnja Stipanja' – ove godine obogaćen obilježavanjem 210. obljetnice osnutka župe i uspješnom obnovom unutrašnjosti crkve“ te je izrazio radost da – „što je prava rijetkost, a možda i prvi put u povijesti kompoljske župe - na jednom slavlju imamo dva biskupa, i to obojicu u miru, ali također obojicu 'miloga' imena – Milu i Milovana“. Istaknuo je također da je „veza“ za dolazak mons. Milovana prijateljstvo s rođenim Kompoljčaninom mons. Šimunovićem, ali i bl. Miroslav Bulešić, čije su relikvije, kao prve u Hrvatskoj, prije dvije godine ugrađene u oltar kompoljske crkve.

U prigodnoj propovijedi mons. Bogović najprije je zahvalio svima koji su zajedno sa župnikom uspjeli obnoviti kompoljsku crkvu i onima koji su im u tome pomogli te je kratko podsjetio na povijesne okolnosti u kojima je prije 210 godina (11. kolovoza 1807.), zajedno s još nekolicinom, osnovana kompoljska župa. Potom je kroz pet tema, povezanih u cjelinu, propovjednik istaknuo vrijednost žrtve i veličinu kršćanskih mučenika. Istaknuvši kako svijet gradi svoju ljestvicu vrijednosti u kojoj su na vrhu utjecajni i bogati velikani, posvijestio je kako je đakon Stjepan prihvatio Isusov „vrijednosni sustav po kojem se čovjek spašava živeći za drugoga“ pa mu zato nije predstavljalo problem ni to što ga kamenuju, jer je znao kome je povjervovao. Zato je uvršten u niz kršćanskih velikana – mučenika. Upravo su oni u svim vremenima temelj rasta i snage kršćanstva. A to je primjenjivo i na prirodni zakon rasta, po kojemu, kada se negdje otvori rana, ugroženom dijelu tijela „iz svih drugih dijelova tijela dolazi, pa i uz rizik da ti 'pomoćnici' tu poginu“, slikovito se izrazio biskup te nastavio: „Slično se može reći i za širu zajednicu. Ako nema ljudi koji će biti spremni sve uložiti pa i vlastiti život, zajedništvo nema šanse da preživi. Mi smo u vrijeme agresije na Hrvatsku spoznali kako nam je tkivo Hrvatske zdravo, tj. da je naša nacionalna krvna slika zdrava. Društvo je toliko zdravije koliko je u njemu jača spremnost zajednice da živi i žrtvuje se za pojedinca i pojedinca da živi i žrtvuje se za zajednicu. Dokazali smo jaki imunitet jer su branitelji stizali do svake rane na tijelu Hrvatske, a neki su to platili svojim životima.“

U nastavku propovijedi mons. Bogović podsjetio je kako je nastao kršćanski martirologij te kako su neki sveci dobili dva spomendana – dies natalis (dan rođenja za nebo), tj. dan mučeništva, i dies translationis (dan prenošenja u župnu crkvu). Tako je bilo i sa zaštitnikom župe Kompolje. „Kada je početkom 5. stoljeća pronađen grob Sv. Stjepana, prenijeli su i njegove grobne ostatke u župnu crkvu. Bilo je to 3. kolovoza 415. i taj se dan slavio uz onaj 26. prosinca, i sve

do 1965. bio je u katoličkom kalendaru i taj dan. To je ljetna 'Stipanja'. Sada toga spomendana u kalendaru više nema, ali je njegov trag u Kompolju odnosno ostatak te predaje", objasnio je propovjednik temelj tradicije ljetnog slavlja 'zimskih svetaca'. A kao primjere „prenošenja" naveo je dva slučaja. Bl. Miroslav Bulešić ubijen je 1947., a tek 1958. uz veliku kontrolu ondašnje vlasti prenesen je na obiteljsko groblje u Svetvinčentu, da bi tek 2003. njegovo tijelo bilo preneseno u župnu crkvu. Tako su i članovi obitelji Ivezić, koji su 27. srpnja 1941. živi bačeni u jamu, 6. svibnja 2014. bili izvučeni iz jame, a preneseni su „na njihovo groblje tek 27. srpnja ove godine, na dan zv. prve puške, čiji su oni bili žrtve".

Te je žrtve mons. Bogović povezao s nezaobilaznom temom u svakoj kršćanskoj obnovi, a to je smisao i vrijednost patnje. Naime, „na križnim putovima učimo se vrijednosti i smislu patnje, nevolje, raznih životnih križeva. Samo onaj koji tu školu dobro završi može postati velik u Božjim očima", rekao je propovjednik te naglasio da je upravo zato „današnji obnovitelj kompolske crkve" radi duhovne obnove župne zajednice obnovio križni put na mjesnoj Kalvariji. Podsjetio je potom kako je u zemljopisnom središtu Hrvatske podignuta Crkva hrvatskih mučenika, posvećena svima onima koji su svoje živote izložili i založili za druge, te je naglasio da „na nacionalnoj razini želimo oformiti Hrvatski križni put s polazištem u Bleiburgu pa preko Vukovara na Krbavsko polje, podno Crkve hrvatskih mučenika. Ivan Pavao II. poručio je da su nam mučenici najbolji savjetnici za gradnju bolje budućnosti. Zato smo izgradili CHM. Pred nama je zadaća otkrivanja stratišta i prenošenje žrtava u groblje kojemu pripadaju, a za one kojima ne možemo doznati njihovo obiteljsko groblje pokopati ih u Svehrvatskom grobu na Krbavskom polju. Vjerujemo da su naši mučenici i žrtve najjače vezivno tkivo naše Crkve i našeg naroda. Naš narod nalazi se pred velikim ispitom kako se postaviti prema brojnim mučenicima i žrtvama koji su poslani u otpad. A to su djeca Božja i naša braća koji zaslužuju grob i dostojan pokop. Nismo još kod cijeloga 'našašća', a malo se brinemo za 'prenošenje'. Mi se sada u toj fazi trebamo pitati hoćemo li reagirati kao kršćani (ljudi) ili ćemo se složiti s onima koji svukli s njih svako dostojanstvo i retirali ih kao nekoristan otpad", emotivno je rekao biskup Bogović na kraju propovijedi te je – podsjetivši kako je Stjepan završio svoj život zagledan u nebo i vidio onoga kojemu je povjerovao - zaključio porukom kompolskoj zajednici i svim vjernicima: „Ovdje su uz ovu crkvu i s ovom crkvom ljudi živjeli više stoljeća. Ona im je uvijek pomagala da živeći svoju svakodnevicu podignu oči prema nebu. Neka ova obljetnica bude i u tom smislu obnova da vjernici podignu oči prema nebu pa će im onda u tom pogledu biti mnogo lakše shvatiti zemlju, mnogo lakše moliti i praštati, kao što je to učinio Stjepan po uzoru na samoga Isusa."

Na kraju misnoga slavlja, koje je pjevanjem animirao kompolski župni zbor pod vodstvom udbinskog župnika Josipa Šimatovića za orguljama, župnik domaćin je zahvalio svima koji su pridonijeli tome slavlju, a posebno „zlatnim donatorima" koji su značajnijim prilozima pomogli obnovu kompolske crkve te je nekima od njih uručio zahvalnice. Posebno je zahvalio domaćem sinu mons. Milanu Šimunoviću, koji se veoma zauzeo za obnovu crkve, posebno za nabavu novih klupa, koje je uz veliku donaciju izradila Stolarija Zvonarek iz Preloga, u čemu je mnogo pomogao i tamošnji župnik preč. Antun Hobljaj, kao i njegova župna zajednica.

Završnom slavlju kompolske „letnje Stipanje" prethodila je trodnevna duhovna priprema s različitim dodatnim

sadržajima. Prvi dan, u srijedu 16. kolovoza, misu je predvodio susjedni župnik Rajković, dugogodišnji upravitelj župe Kompolje, a potom je održan koncert zborova iz pet župa Otočkoga dekanata. Sljedeći dan bio je u znaku molitvenih zajednica iz dekanata. Misu je predvodio mons. Šimunović, a potom je održana pobožnost klanjanja pred Presvetim. Treći dan trodnevnice bio je posvećen bl. Miroslavu Bulešiću. Koncelebrirano misno slavlje, u kojem je sudjelovalo šesnaest svećenika – dr. Josip Baričević (Zagreb), mr. Željko Faltak (Zagreb), preč. Antun Hobljaj (Prelog), vlč. Josip Karas (Petrinja), don Jure Ladišić (Otočac), vlč. Ante Luketić (Oštarije), dr. Richard Pavlič (Senj), mr. Anton Peranić (Rijeka), dr. Nikola Radić (Krk), vlč. Mile Rajković (Švica), preč. Zvonko Sekelj (Zagreb), mons. Milan Šimunović (Kompolje), mons. Tomislav Šporčić (Otočac), dr. Anton Tamarut (Zagreb), vlč. Željko Zec (Stari Pazin) i kompolski župnik don Anđelko – predvodio je biskup Milovan. Odmah nakon mise održano je predstavljanje pisanoga životnog djela prof. dr. Milana Šimunovića „Knjižni put našega Domaćeg" (u službi nove evangelizacije), o 50. obljetnici njegova svećeništva. O Šimunovićevim ranijim i novijim promišljanjima glede usmjerenja u suvremenom naviještanju Evanđelja (evangelizaciji) i odgoju u vjeri (katehezi) u više njegovih knjiga, od kojih su dvije izišle ove godine, govorili su prof. dr. Anton Tamarut, profesor na zagrebačkom KBF-u (Obiteljsko lice Crkve i župne zajednice), dr. Richard Pavlič, profesor na Teologiji u Rijeci (Novi govor o Bogu i čovjeku u suvremenoj evangelizaciji), i mr. Željko Faltak, Zagreb (Duhovnost zajedništva – u temeljima Crkve i župne zajednice). Program je vodio don Anđelko Kačunko, a glazbeni doprinos priredbi dali su mr. Zvonimir Tonković na tamburi i kompolski župni zbor. Posebnost tome događaju dao i „Papin blagoslov", koji je u Kompolje stigao iz Rima pred sam početak misnoga slavlja. Svi prisutni dobili su prigodni Letak s kratkim opisom svih pisanih djela prof. Šimunovića. Na kraju programa sva tri dana župnik je sa svojim suradnicima za goste priredio druženje i počašćenje u župnom domu.

Služavke Maloga Isusa svečano proslavile 50. obljetnicu dolaska u Pučišća

U ovoj 50. obljetnici moramo zahvaliti Gospodinu na tolikim darovima u životu redovnica, na njihovu radu u katehezi, u vjeronauku, u radu s mladima, za pomaganje župniku, ali i cijeljoj župnoj zajednici. Treba zahvaliti Gospodinu na njihovoj svakodnevnoj molitvi za župu, za svećenike, a od srca im zahvaljujemo za njihova redovnička zvanja. Bile su na visini zadatka, često nevidljive, ali uvijek spremne odgovoriti na mnoge izazove, poručio nadbiskup Eterović

Pučišća, 20.8.2017. (IKA) – Uvodnom procesijom od župnoga dvora do crkve Sv. Jeronima i središnjim euharistijskim slavljem koje je u Pučišćima na otoku Braču u nedjelju 20. kolovoza predvodio papinski nuncij u Njemačkoj nadbiskup Nikola Eterović služavke Maloga Isusa svečano su proslavile 50. obljetnicu dolaska u tu župu Bračkoga dekanata. Služavke Maloga Isusa u Pučišća su došle 3. rujna 1967. godine nastojanjem tadašnjega župnika Petra Eterovića. Uz nadbiskupa Pučišćanina Eterovića koncelebrirali su domaći župnik Pave Gospodnetić, nekadašnji župnik Tonči Kusanović i nekoliko svećenika. Brojni vjernici sudjelovali su u proslavi te značajne obljetnice za život tamošnje župe nakon što je protekle godine proslavljena 450. obljetnica osamostaljenja župne zajednice. Osim redovnica iz pučiškoga samostana na misnome slavlju sudjelovale su i pristigle služavke Maloga

Isusa predvođene poglavaricom splitske provincije Sv. Josipa M. Ane Marie Radan.

„Svaka sveta misa zahvala je Gospodinu na velikom daru Isusa Krista, našega Otkupitelja i Spasitelja. Veliku zahvalu Gospodinu danas upućujemo na 50 godina djelovanja služavki Malog Isusa u našoj župi“, rekao je nadbiskup Eterović uvodeći Božji puk u liturgijsko slavlje. „Ženo, velika je vjera tvoja“. Ovu riječ Isusa Krista možemo primijeniti na naše služavke Maloga Isusa. Samo iz vjere one su redovnice, samo iz vjere odgovorile su na Kristov poziv i odlučile živjeti u zajednici u Bogu posvećenome životu kroz poslušnost, siromaštvo i čistoću. Bez vjere ovakav stil život nemoguće je zamisliti i bio bi nemoguć“, rekao je nadbiskup na početku homilije koju je usredotočio na zlatni jubilej pučkih redovnica. „Danas zahvaljujemo ne sestrama koje su izabrale takav poziv, nego u prvome redu trojedinome Bogu koji ih je pozvao i koji im je dao dar vjere da ga nasljeđuju u redovničkom životu. Ne radi se, pritom, o humanitarnoj zajednici nego o vjerskoj zajednici, o djevojkama koje svojim životom svjedoče vjeru u Isusa Krista, uskrsloga Gospodina prisutnoga ovdje među nama“, istaknuo je mons. Eterović. Primijetivši na misnome slavlju pristigle redovnice, nadbiskup je potaknuo vjerni narod na zahvaljivanje Bogu na njihovu životu i poslanju u zajednicama kojima pripadaju.

Govoreći o njihovu pozivu i poslanju podsjetio je da su redovnice bitno povezane uz liturgijska slavlja, ali, dodao je, ne samo sa slavljinama blagdana, nego i s nedjeljnom misom te svakodnevnim službama koje su bitna odrednica njihova poslanja. „U ovoj 50. obljetnici moramo zahvaliti Gospodinu na tolikim darovima u životu redovnica, na njihovu radu u katehezi, u vjeronauku, u radu s mladima, za pomaganje župniku, ali i cijeloj župnoj zajednici. Treba zahvaliti Gospodinu na njihovoj svakodnevnoj molitvi za župu, za svećenike, a od srca im zahvaljujemo za njihova redovnička zvanja. Bile su na visini zadatka, često nevidljive, ali uvijek spremne odgovoriti na mnoge izazove“, istaknuo je nadbiskup. Podsjetio je kako su redovnicama poseban izazov bile bile tri mlade mise, zatim biskupsko slavlje u čijoj su organizaciji sudjelovale. Istaknuo je, nadalje, da su župu sv. Jeronima posjetili visoki crkveni dostojanstvenici, poput tadašnjega državnoga tajnika kardinala Angela Sodana, zatim blagopokojni kardinal Franjo Kuharić te sadašnji kardinal Josip Bozanić. U svim tih događanjima služavke Maloga Isusa dale su svoj nemjerljiv doprinos životu župe, ustvrdio je nadbiskup.

„Molimo Gospodina da udijeli redovničkih zvanja našim službenicama Maloga Isusa. Vi sestre, nastavite svoje djelovanje istim zanosom, istom ljubavlju kao i u najljepšim godinama vašega odgovora Isusu Kristu na redovnički poziv. Potrebne su nam redovničke zajednice u ovome sekulariziranome svijetu koji se brine samo za materijalno“, poručio je nuncij Eterović. Dodao je kako su samostani u ovome vremenu „kao duhovne oaze koje zorno pokazuju ono što je bitno u kršćanskoj i ljudskoj životu kako bi se Božja volja ostvarivala u zajednicama“.

Pred kraj liturgijskoga bogoslužja svečano je otpjevan himan „Tebe, Boga hvalimo“ za pedeset godina prisutnosti služavki Maloga Isusa u Pučišćima. Pjevanje je predvodio mješoviti crkveni zbor Sv. Jeronima pod ravnanjem s. Danijele Mihić. Pripjevni psalam pjevao je Dječji zbor kojim je ravnala Nikolina Jakovčević, dok je evanđeoski ulomak svečano navijestio dijecezanski svećenik Pučišćanin Jure Martinić.

Završilo pastoralno djelovanje i prisutnost franjevaca trećoredaca u Kotarima

Samobor, 20.8.2017. (IKA) - Oproštajem župljana od dosadašnjeg župnika fra Marka Vrgoča i od redovničke zajednice franjevaca trećoredaca na kraju župne mise 20. kolovoza završilo je dugogodišnje pastoralno djelovanje i prisutnost franjevaca trećoredaca u samostanu i župi sv. Leonarda u Kotarima kraj Samobora.

Podsjećajući na biblijske riječi da „sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme“ (Propovjednik 3,1) fra Marko je rekao kako su primopredajom župničke službe prošlog tjedna završili ne samo njegovo dvogodišnje djelovanje u župi nego i prisutnost franjevaca trećoredaca u Kotarima. „Župnici se mijenjaju, a župa ostaje“, poručio je Vrgoč u propovijedi te najavio da će od 27. kolovoza župom upravljati vlč. Darko Banfić, župnik u Rudama. Prigodnim riječima mu se pred vjernicima koji su ispunili crkvu obratio Milan Suban, član župnog ekonomskog vijeća, zahvaljujući mu osobito za njegovu susretljivost sa svima i za njegove jednostavne, ali duboke propovijedi te mu predao prigodni dar u znak zahvale i sjećanja. Od franjevaca trećoredaca oprostili su se u kolovoškom broju župnog listića i ostali župljani.

Zatim su predstavnici župljana provincijalovu delegatu fra Zvonimiru Brusaču, članu provincijske uprave i provincijskom tajniku, u znak zahvale i za sjećanje na rad franjevaca trećoredaca u župi predali umjetničku fotografiju župne crkve s tekstom župne himne za koju je tekst i glazbu napisao župljanin orguljaš Zdenko Rubinić. Zahvaljujući za pažnju i za dar župljana fra Zvonimir je između ostalog rekao: „Zahvaljujem vam također, dragi župljani, za život i suradnju s našom braćom redovnicima u kojima su sudjelovali mnogi župljani i drugi suradnici, a koja se očitovala na razne načine i u raznim prigodama, zahvaljujem vam za pomoć koju ste pružali našoj Provinciji, a posebno za trojicu naših redovnika koji su odrasli u ovoj župi i postali članovima naše Provincije. To su fra Bernard Rubinić, pokojni fra Leonard Tandarić, uvaženi istraživač i poznavatelj glagoljske baštine i fra Alfons Kupres. Samostan i župa u Kotarima su se uistinu uključili u život i poslanje naše Provincije. Želim vam svima mir i blagoslov u novom razdoblju života vaše župe!“ Nakon mise bio je prigodni domjenak u župnoj dvorani.

Franjevci trećoreci su, kako stoji u posljednjem broju župnog listića, preuzeli upravljanje župom sv. Leonarda u Kotarima na molbu zagrebačkog nadbiskupa bl. Alojzija Stepinca 1941. i vodili je do 1947. g. Ponovno se vraćaju 1964. i na njoj ostaju više od pola stoljeća, do 2017. Istoimeni samostan osnovan je 1968. g. U međuvremenu (1947-1964) župu su vodili župnici iz Ruda odnosno iz Plešivice i Svetog Martina pod Okićem. U oba razdoblja službu župnika obavljala su trinaestorica redovnika Provincije.

Na temelju višegodišnjih razmišljanja i konzultacija u Provinciji te vijećanja na provincijskom kapitolu 2013. provincijska uprava je, zbog naglog smanjenja broja članova Provincije posljednjih godina, 13. ožujka 2016. donijela odluku o prestanku prisutnosti i djelovanja u župi sv. Leonarda u Kotarima i o toj nakani obavijestila zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića.

Volonteri pomagali u Kući bl. Alojzija Stepinca u Brezovici

Zagreb 20.8.2017. (IKA) - Preko međunarodne organizacije Internationale Bauworde i ovoga ljeta volonteri iz europskih zemalja boravili su i radili u Kući bl. Alojzija Stepinca u Brezovici uljepšavajući ljetne dane djeci i mladima s tjelesnim i mentalnim oštećenjem.

Tijekom ovoga ljeta, od 10. srpnja do 20. kolovoza, ukupno dvadeset i petero volontera iz inozemstva (Belgija, Nizozemska, Italija, Austrija) darovali su korisnicima zagrebačkog Caritasa ukupno 1960 radnih sati.

Volonteri su bili podijeljeni u tri skupine, koje su po dva tjedna dana boravile u Kući bl. Alojzija Stepinca. „Vrijeme su provodili u igri i druženju s korisnicima, u aktivnostima na dječjem igralištu, odlascima na izlete i šetnje te su pružali pripomoć pri hranjenju djece“, objašnjava Tea Botinčan, stručna voditeljica Kuće bl. Alojzija Stepinca. Preko vikenda volonteri su išli na izlete u sklopu kojih su posjetili i razgledali ljepote Plitvičkih jezera, Crikvenice, otoka Krka i Grada Zagreba.

„Obnova Crkve i nasljedovanje Krista“

Katehetska ljetna škola za vjeroučiteljice i vjeroučitelje u srednjim školama u Zagrebu

Zagreb, 22.8.2017. (IKA) - U organizaciji Nacionalnoga katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije i Agencije za odgoj i obrazovanje Ministarstva znanosti i obrazovanja u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu 21. i 22. kolovoza održava se Katehetska ljetna škola za vjeroučiteljice i vjeroučitelje u srednjim školama s temom „Obnova Crkve i nasljedovanje Krista“. Otvarajući školu, predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za katehizaciju i novu evangelizaciju đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić istaknuo je da je temu škole sugerirala 500. obljetnica Reformacije. Podsjetio je kako je ta obljetnica u kršćanskim Crkvama nametnula pitanje „slaviti ili žaliti“, te je naglasio kako su oni koji su razmišljali kako impostirati ovu godinu došli su do zaključka „da se ova godina ne bi smjela pretvoriti u ring u kojemu jedni druge podsjećamo na njihove grijeh e i gdje druge svojim teološkim umovanjem još jednom nastojimo dotući i poraziti kako oni nisu u pravu“.

Polazeći od činjenice izrečene na Drugome vatikanskom saboru kako „biti Kristov učenik znači težiti i poraditi na jedinstvu Crkava“, a onda je i obljetnica Reformacije dobra prigoda za nas koji predajemo vjeronauk u školi da autokritički reflektiramo svatko nad sobom, nad vlastitim doprinosom crkvenom raskolu koji se dogodio, nad štetom i zlom koje nismo uzrokovali i nanijeli drugome, nego ponajprije sebi i da je obnova crkvenoga zajedništva nešto što je u interesu svih nas i u interesu ostvarenja našega zajedničkog kršćanskog poslanja u svijetu“. Na tom tragu „i ovom katehetskom školom želi se pridonijeti razumijevanju onoga što se dogodilo, a onda i preporodu jedne, svete, katoličke, odnosno sveopće i apostolske Crkve“. Kao predsjednik Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju nadbiskup Hranić zahvalio je sudionicima škole što „svojom vjernošću Kristu i nasljedovanjem njega žele pridonositi jedinstvu Crkve, i što po svom radu i svom svjedočanstvu žele poraditi sa svoje strane i odgajati mlade generacije da razumiju druge, da nauče više dijalogizirati i nauče poštovati i izgrađivati vlastiti identitet, ali pritom ne prezirati druge, već se osposobiti i dijalogizirati i prepoznavati bogatstvo koje drugi sa sobom nose, te dopustiti da nas taj drugi obogati onim što on nosi, a ne da ga doživljavam kao ugrozu koja mi prijete.“

Pozdravljajući sudionike škole, ravnateljica Agencije za odgoj i obrazovanje Jadranka Pečenković Žarković u osvrtnu na temu naglasila je kako se time daje doprinos širenju duha ekumenizma, otvorenosti i slobode. „Kroz kritičko promišljanje o reformaciji kao povijesnoj činjenici, ali i pokazatelju čovjekove težnje za propitkivanjem vlastitih stavova, pomozete učenicima razvijati kritički sustav pomoću kojega mogu promicati otvorenost i slobodu u različitim situacijama njihova mladenačkog života“. Ponovno je istaknula važnost katoličkog vjeronauka za školu, kao javnu i društvenu ustanovu. „Upravo vi, vjeroučitelji i vjeroučiteljice, pridonosite razvoju velikoga broja srednjoškolaca. Da bi vaš rad bio što kvalitetniji, Agencija za odgoj i obrazovanje u suradnji s NKU priprema za vas stručna usavršavanja kojima vas se u profesionalnom smislu želi osnažiti“.

Uvod u sam rad škole, dala je voditeljica povjerenstva Katehetske škole izv. prof. dr. Ana s. Thea Filipović. „Temom se želio staviti naglasak na obnovu Crkve i nasljedovanje Krista što je izvorna nakana Reformacije u čiji su se tijekom upleli drugi politički, kulturološki i dr. čimbenici“. Istaknula je kako je pristup temi i s katoličkog, ali i protestantskog gledišta, pa je tako kao predavačica uključena doc. dr. Lidija Matošević s Teološkog fakulteta Matija Vlačić Ilirik, kao i dvije voditeljice radionica iz Evangeličke Crkve, te je izrazila nadu da će to svima biti veliko obogaćenje.

Prvo predavanje održao je dr. Daniel Patafta s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu o temi „Lik i djelo Martina Luthera - Katolički pogled kroz povijest i danas“. U uvodnom dijelu podsjetio je na povijesne, društvene i crkvene datosti koje su obilježile Lutherovo vrijeme. Istaknuo je kako je reformacijski pokret koji je zahvatio Crkvu Zapada početkom 16. st. započeo kao pokret za reformu, no ubrzo je prerastao u raskol koji je stvorio Crkve reformacije. Prvotno nesnalaženje Katoličke Crkve pred novim pokretom koji je doveo do razbijanja vjerskog jedinstva Zapada stavilo je reformatore u povoljniji položaj, te je reformacija zahvatila veliki dio kršćanskoga Zapada. Na području teologije i crkvenog nauka reformatori su svojim djelovanjem i naukom u mnogome izmijenili dotadašnji katolički nauk, kako na području discipline, tako i na području doktrine, rekao je predavač.

U nastavku predavanja Patafta se kratko osvrtno na neke osobe koje su se iz katoličkog kuta bavile pitanjem osobe Martina Luthera. U tom je vidu posebno istaknuo njemačkog povjesničara reformacije Josepha Lortza koji je Lutherov reformacijski odmak od katolištva pripisao nominalizmu koje je u njemu uništio katolištvo. Nadalje je ukazao i na katoličkog filozofa Jacquesa Maritaina koji se vrlo kritički odnosi prema Lutherovu odmaku od katoličke vjere. Kao pozitivni odnos prema toj problematici Patafta je istaknuo raspravu biskupa Josipa Jurja Strossmayera na Prvom vatikanskom saboru, no upozorio je kako tek Drugi vatikanski sabor donosi promjenu. No, imamo one poput Maritaina koji žele žestoko napasti reformaciju i pokazati Luthera kao čovjeka koji je djelovao iz svojih sebičnih i individualnih pobuda. Na kraju je podsjetio na jedan novi katolički pristup kardinala Waltera Kaspera. Tako je predavač dao sažeti pregled raspona pogleda na Martina Luthera koji se iz stoljeća u stoljeće mijenjao.

Drugo predavanje „500 godina reformacije kao poticaj obnovi i zbližavanju Crkava“ održala je doc. dr. Lidija Matošević s Teološkog fakulteta Matija Vlačić Ilirik. U prvom dijelu predavanja osvrtnula se na duhovno-obnoviteljske pokrete u kasnosrednjovjekovnoj Crkvi koji su reformaciju pripremili, te na koje se ona nadovezala, a

kojima je cilj bio potaknuti vjernika za pronalaženje osobnog odnosa s Bogom, osnaživanje kod vjernika želje za nasljedovanjem Krista kao i osjećaja vjerničke odgovornosti za čistoću naučavanja i primjerenost življenja kršćanske Crkve, odnosno za njezinu obnovu koja je bila itekako potrebna. Matošević je u tom kontekstu posebno naglasila impulse koje je reformacija primila od humanističkog pokreta, pokreta devotio moderna, pokreta mistike patnje i dr. Nastojeći izbjeći idealiziranje reformacije, podsjetila je da reformacija nije naprosto „pala s neba“ u svojevrstu „duhovnu pustoš“ posve dekadentnoga kasnosrednjovjekovnog kršćanstva, već kako je kasni srednji vijek unatoč značajnom broju negativnih pojava u životu Crkve, itekako sačuvao i posjedovao kvalitetne elemente kršćanske autentičnosti na kojima je reformacija mogla nastaviti graditi.

U drugom dijelu predavanja Matošević je stavila naglasak na problematiku odnosa reformacije i crkvenoga jedinstva. Tako je ukazala na sporna pitanja u ondašnjoj teologiji koja je na osobit način istaknuo reformacijski pokret, a potom je prisutne upoznala s ekumenskim nastojanjima reformatora. Naglasila je kako su se ta nastojanja između ostaloga očitovala u opetovanim apelima reformatora za sazivanjem ekumenskog koncila na kojemu bi bili prisutni i pravoslavni, a koji bi u duhu istinskoga dijaloga čitavog ondašnjeg kršćanstva razmotrio goruća, odnosno sporna teološko-pastoralna pitanja ondašnjeg kršćanstva.

U završnom dijelu predavanja osvrnula se na trajni doprinos reformacije kao pokreta za jedinstvo kršćanstva i nasljedovanje Krista kršćanskoj ekumeni koji je neosporan unatoč određenim neuspjesima i stranputicama kako crkvene povijesti nakon reformacije u širem smislu te riječi tako i povijesti protestantizma.

Drugoga dana Škole, 22. kolovoza, predavanje „Učeništvo u Novom Zavjetu – lica nasljedovanja“ održao je doc. dr. Taras Barščevski s Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Polazeći od samoga Učitelja, istaknuo je kako se „učenik“ ne definira u odnosu na samoga sebe, tj. na temelju činjenice da „uči“, već se prvenstveno definira u odnosu na učitelja, u odnosu na onoga od koga uči i prema kome se ravna. „Drugim riječima učenik ovisi o učitelju, a učeništvo o učiteljstvu“, rekao je. Posvijestio je kako je neosporni i jedini Učitelj u Novome zavjetu Isus. „Sadržaj njegova nauka jest ponajprije Kraljevstvo Božje i poziv k obraćenju, a način ili metoda poučavanja jesu ne samo propovijedi i prispodobе, već i djela, tj. čuda, ali prvenstveno sav njegov život. Stoga je učenik pozvan ne samo nešto naučiti od Isusa, već živjeti kao Isus“. Govoreći o Isusu kao učitelju, Barščevski je naglasio kako se on ponajprije pokazuje kao krotak učitelj koji se više brine o tome kako bi rasteretio svoje učenike i darovao im mir, nego kako bi ih zatrpao činjenicama i obvezama. Osvrnuo se na svakog evanđelistu, te istaknuo njihovo razumijevanje učiteljstva. Na kraju predavanja ukazao je na neke primjere učeništva u Novom zavjetu, želeći time istaknuti obilježja učenika koja ne samo predstavljaju posebnost svakog lika, već ponajprije mogu biti i uzor našeg nasljedovanja Krista. Tako je spomenuo Petra, koji se uvijek nekako više ističe između apostolima, potom šutljivog Josipa, Marijina muža i djetetova zaštitnika, „nevjernoga“ Tome, Pavla, učenika kojega je Isus ljubio, a koji u sebi „utjelovljuje ideal istinskog Isusovog učenika i nasljedovatelja, te naposljetku Mariju koja svojim „da“ Bogu postaje Isusovom Majkom, a vjernim slušanjem i čuvanjem Riječi svakom kršćaninu pokazuje bit učeništva.

Predavanje „Vjeronauk i ekumenska osjetljivost – pristup temama iz povijesti Crkve“ održao je izv. prof. dr. Ivica

Pažin s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayer u Osijeku, te predstojnik Nacionalnoga katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije. Uvodno je naglasio kako je „katolički vjeronauk u osnovnim i srednjim školama u Republici Hrvatskoj upravo zato, jer je konfesionalan i ekumenski usmjeren“. Pojasnio je kako je katoličko razumijevanje konfesionalnosti u sebi sadrži otvorenost prema drugim vjeroispovijestima i religijama, ali i zato potrebnu osposobljenost za dijalog. „Uz to što konfesionalni model vjeronauka obuhvaća u sebi sposobnost i spremnost razumjeti druge i drukčije, on uvijek zahtijeva razvoj vlastitoga identiteta, te podržava odgoj i obrazovanje religijskih odnosno vjerskih uvjerenja i stavova. Za učenike će to značiti da se pred njima otvara svijet boljega razumijevanja zajedničkih ali i različitih elemenata, te tim i značenja pripadnosti određenoj vjerskoj zajednici što nužno utječe na njihov vlastiti život“, istaknuo je Pažin. Nadalje je naglasio da upravo radi potrebe kvalitetnije suradnje različitih vjerskih kršćanskih zajednica u okviru vjeronauka u školi, današnja religijska pedagogija promišlja o konfesionalnom kooperativnom vjeronauku pri čemu se na poseban način ne želi istaknuti tip vjeronauka koji bi bio nadkonfesionalni, nego potreba vjeronauka s kvalitetnom ekumenskom suradnjom. Jer, kako je podsjetio „upravo zajedništvo, odnosno teme koje vode zajedništvu, sastavni su dio vjeronauka u školi pri čemu se niti one koje dijele jednu vjersku zajednicu od druge ne predstavljaju kao nešto što nas razdvaja, koliko kao nešto što na daje priliku prihvaćanja ili nadvladavanja različitosti. Po jačanju ekumenske dimenzije u okviru vjeronauka u školi on može u svijetu obezvređivanja drukčijega, pružiti znakove suprotnoga mišljenja. Vjeronauku naime nije stalo samo do kršćanstva iz jedne perspektive (katoličke, pravoslavne ili evangeličke), već daleko više do kršćanstva i kršćanske vjere koja svoj odgovor nalazi u Kristu, svim kršćanima i jedinstvu osobnoga i svakog drugog života. Teme iz povijesti Crkve tomu mogu dati poseban prilog“.

Dio programa škole odvijao se u pedagoškim radionicama s temama: „Matija Vlačić Ilirik: 'Hermeneutička metoda' – Ključ Svetoga pisma“ (voditeljice mr. Kata Lamešić i mr. Zdenka Prkačin), „Reformacija i katolička obnova - multiperspektivnost metodičkih i pedagoških postupaka, metoda i pristupa u poučavanju povijesnih tema“ (voditeljice Danijela Majcenić, prof. mentor i Martina Bistrović, prof. mentor) i „Nije na prodaju- Reformacija i izazovi današnjice“ (voditeljice Ivana Krešić, dipl. ing., prof., i mr. Svetlana Vojnić Feldi). Skup je zaključen plenumom sa zaključcima škole.

Crkva u Hrvata

Ciklus hrvatskog filma u Vojvodini

U Subotici i Tavankutu prikazan dokumentarni film „Gospa od Utočišta“

Subotica, 15.8.2017. (IKA) - U povodu svetkovine Velike Gospe uz potporu Hrvatskog audiovizualnog centra (HAVC-a) i u partnerstvu sa Zavodom za kulturu vojvođanskih Hrvata organiziran je ciklus hrvatskog filma u Vojvodini koji je privukao veliku pozornost publike. Prikazan je dokumentarni film „Gospa od Utočišta“ redatelja Srđana Segarića koji je nastao u produkciji Udruge dr. Ante Starčević iz Tovarnika i na inicijativu producenta Antuna Ivankovića. Bunjevački Hrvati tradicionalno su hodočastili u Gospino svetište u Aljmašu te je ovaj film izazvao posebnu pozornost. Osim najavljenih projekcija u prostoru subotičkoga Hrvatskog kulturnog centra „Bunjevačko kolo“, gdje ga je pogledalo oko 300 gledatelja, i u Tavankutu u prostoru etno-salaša Balažević, gdje ga je pogledalo oko 150 gledatelja, film je bio prikazan i u Đurđinu, u autentičnom prostoru na salašu Vlatka Vojnića Purčara, što govori o velikom zanimanju za ovakvu vrstu programa u okviru međunarodne suradnje.

„Nadamo da će naše programe podržavati i dalje oni koji vole reći kako hrvatski film ima uspjeha, ali smatramo da je to, osim Cannesa i Berlina, važno raditi i u ovako malim sredinama u kojima živi hrvatska nacionalna manjina i kojima su prilike za gledanje i promoviranje ovakve vrste programa deficitarne“, ističu voditelj ciklusa hrvatskog filma u Vojvodini, redatelj Branko Ištvančić i producent Ivanković. Premda je ove godine dobivena najmanja potpora od HAVC-a u odnosu na niz dosadašnjih godina u kojima su promovirani hrvatski film i kultura, Ištvančić ističe: „Nadamo se da će ovi uspjesi biti dovoljna satisfakcija kako se treba boriti, ponositi i promovirati vrijednosti hrvatskoga filma i u onim trenucima kada vas omalovažavaju i podcjenjuju.“

Projekcije filma „Gospa od Utočišta“ pretvorile su se u pravo misionarenje. „Gospa Aljmaška je Gospa od utjehe i uvijek je s nama. Filmom širimo slike i priču o ovom tako važnom svetištu za bunjevačke Hrvate i njihova tradicionalna hodočašća u Bili Aljmaš“, zaključili su Ištvančić i Ivanković.

Susret kandidata za svečane redovničke zavjete franjevačkog reda više ogranaka u svetištu sv. Ive u Podmilačju

Podmilačje, 16.8.2017. (IKA) - U sklopu jednomjesečne duhovne pripreme za polaganje svećanih (doživotnih) redovničkih zavjeta devetnaest kandidata franjevačkih provincija više ogranaka iz Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, pored drugih samostana i župa u Bosni, pohodili su 16. kolovoza 2017. drevnu župu i svetište sv. Ivana Krstitelja u Podmilačju. Domaći župnik i upravitelj svetišta fra Filip Karadža sa subraćom upoznao je mlade franjevce sa poviješću ovoga svetišta i njegovu duhovnom značaju za opstanak hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini. Domaćin ovogodišnje pripreme mladih franjevačkih kandidata je Franjevačka provincija uzvišenja Svetog Križa - Bosna Srebrena koja ima pet kandidata. Slijede Hercegovačka franjevačka provincija Uznesenja BDM s dva kandidata, Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja sa sjedištem u Splitu četiri kandidata, Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda iz Zagreba s petoricom

kandidata, Kapucinska franjevačka provincija sv. Leopolda Bogdana Mandića iz Zagreba s dvojicom kandidata i Hrvatska provincija franjevaca konventualaca sv. Jeronima iz Zagreba s jednim kandidatom.

Zajedno s odgojiteljem bogoslova provincije Bosne Srebrene (meštrom) fra Danijelom Nikolićem, franjevački kandidati uputili su se ka franjevačkom samostanu i sjemeništu sv. Bonaventure u Visokom gdje započinju petodnevne duhovne vježbe, pod vodstvom fra Pave Filipovića, dušobrižnika u HKM u Aachenu u Njemačkoj.

Rokovo u Bosanskoj Gradiški

Bosanska Gradiška, 16.8.2017. (IKA) - Blagdan sv. Roka, zaštitnika župe Bosanska Gradiška, proslavljen je svećanim euharistijskim slavljem koje je 16. kolovoza predvodio vlč Predrag Ivandić, prefekt u travničkom sjemeništu. U koncelebraciji bili su domaćin župnik Marko Stojčić, banjolučki, a nekadašnji bosanskogradiški župnik Vladislav Žarko Ošap, župnik u Staroj Gradiški Mato Rukavina, župnik župe Nova Topola Anto Barešić, dominikanac Ivan Marija Tomić iz Zagreba i don Tibor Berec, svećenik iz Mađarske na studiju u Rimu.

U crkvi su se okupili vjernici župe sv. Roka iz Bosanske Gradiške te župa Dolina, Nova Topola, Stara Gradiška i ostali, koji su došli iz europskih zemalja, najviše iz Hrvatske, potom izaslanstvo Grada Bosanska Gradiška, na čelu s Davorom Glišićem, načelnikom društvenih djelatnosti. U Bosansku Gradišku tradicionalno je iz Nove Gradiške dopješačio Drago Pauković s kćerkama Renatom i Franciskom kako bi, ispunivši zavjet, dali svoj doprinos proslavi Božjeg ugodnika svetog Roka.

Župnik Stojčić zahvalio je svima koji su pridonijeli svečanom ozračju proslave zaštitnika bosanskogradiške župe te pozvao nazočne i na zajedničko druženje.

Šid: Počasno odličje o. Martinu Dretviću, hrvatskom franjevcu konventualcu

Šid, 19.8.2017. (IKA) - Na blagdan Gospodnjeg preobraženja prema julijanskom kalendaru, u subotu 19. kolovoza, apostolski egzarh za grkokatolike u Srbiji mons. Đuro Džudžar pod svečanom liturgijom sv. Ivana Zlatoustoga u crkvi Gospodnjeg preobraženja u Šidu pod kojom je zaređio novoga grkokatoličkog đakona, podijelio je o. Martinu Dretviću, hrvatskom franjevcu konventualcu iz Vinkovaca, počasno odličje protoprezbitera stavrofora (Križenosca) „za veliki doprinos o. Martina Dretvića za duhovni razvoj“. „O. Martin Dretvić od svojih mladih svećeničkih dana ima indult biritualizma i za istočni bizantski obred, te je svojom ljubavlju i zalaganjem konstantno pridonosio razvitku i učvršćenju vjere i produbljanju duhovnog života preko misija, duhovnih vježbi i duhovnih obnova u raznim zajednicama i župama grkokatoličke Križevačke eparhije i Apostolskog egzarhata za grkokatolike u Srbiji“, navodi se u pismu obrazloženja dodjele odličja mons. Džudžara. Svečanoj liturgiji i dodijeli počasnog odličja nazočio je fra Josip Blažević, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, kojega je u propovijedi na rusinskom jeziku pozdravio mons. Džudžar, uz desetak prezbitera bizantskog obreda.

Inozemne vijesti

Papa Franjo moli za žrtve u Španjolskoj

Vatikan, 18.8.2017. (IKA) – Papa Franjo duboko je potresen napadom u Barceloni, izjavio je novinarima predstojnik Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke. Sveti Otac moli za žrtve i izražava svoju molitvenu blizinu svim stanovnicima Španjolske, a posebno ozlijeđenima i obiteljima žrtava, rekao je Burke, a prenosi Radio Vatikan.

Prije sto godina zaređeni prvi svećenici u Tanzaniji

Bukoba, 18.8.2017. (IKA) - Prije 100 godina, u kolovozu 1917., u Tanzaniji su zaređeni prvi domaći svećenici. Bili su to vlč. Angelo Mwilabule, vlč. Celestine Kipanda, vlč. Osca Kyakaraba i vlč. Wilbard Mupapi. Tim slavljem počela je priprema za 2018. godinu kada će se proslaviti 150. obljetnica katoličke nazočnosti u Tanzaniji. Evangelizaciju Tanzanije provele su posebno tri religijske kongregacije u 19. stoljeću: Oci Svetoga Duha, Bijeli oci i benediktinski redovnici. Za Bijele oce formacija domaćeg klera bila je prioritet. Prvo sjemenište otvorili su 1904. u Rubya – Bukoba. Njihovi naponi bili su nagrađeni – prva četvorica tanzanijskih svećenika bili su zaređeni godine 1917. u Bukobi i Mwanzi na sjeverozapadu Tanzanije. Bukoba je 1952. dobila prvoga domaćeg biskupa, Laureana Rugambwu, kojeg je papa Ivan XXIII. 1960. proglasio prvim afričkim kardinalom. Tanzanija danas ima više od 1600 domaćih svećenika i 34 biskupije koje sve vode domaći biskupi. Velikom broju domaćih svećenika, ali i redovnika i redovnica zaslužno je Djelo sv. Petra koje, u sklopu Papinskih misijskih djela skrbi za materijalnu i duhovnu potporu svećenika u misijama, ali i nova svećenička zvanja kojima je potrebna posebna pažnja i pomoć. Još uvijek su potrebni i misionari, a Crkva u Hrvata ih je dala mnogo. Bili su to vlč. Drago Bevanda, don Ivan Štironja, vlč. Andrija Iličić, vlč. Stipe Ivančić, vlč. Sebastijan Lončar, vlč. Boško Obradović i fra Juro Tokalić. Trenutačno u Tanzaniji djeluju sedmorica misionara: don Ante Batarelo, don Nikola Sarić, don Dražen Klapež, don Velimir Tomić, don Bernard Marijanović, o. Tomislav Mesić i s. Kaja Perić.

Vrednotama protiv terorizma

Barcelona, 18.8.2017. (IKA) - Žalost je bila prvi osjećaj koji je osjetio umirovljeni nadbiskup Barcelone kardinal Lluís Martínez Sistach, nakon što je čuo za teroristički napad koji se dogodio u njegovu gradu. U razgovoru za Radio Vatikan nekadašnji nadbiskup katalonske metropole izjavio je da je zahvalan što postoji snažna osuda napada. Moramo se moliti Bogu da obrati srca onih koji su odgovorni za terorizam. Ono što je sada važno jest da se držimo zajedno te da promičemo ključne vrijednosti, istaknuo je kardinal. Terorizam upravo potiče propadanje vrijednosti i mržnju. Svaka je zemlja pozvana poučiti svoje građane vrijednosti života. Tko posjeti Ramblas u Barceloni, čini to da bi upoznao radost grada. Mještani čak i ne koriste tu ulicu kako bi, primjerice, išli na posao. Iz tog razloga atentat nije usmjeren protiv grada, nego protiv svijeta, jer su napadači znali da su se tim područjem kretali prvenstveno turisti. Svaki nas napad ostavlja bez riječi i kao da umanjuje naša srca. No, mi moramo drukčije reagirati: možemo pobijediti terorizam s ljubavlju i bratstvom, a Gospodin će pritom biti uz nas, poručio je nekadašnji nadbiskup Barcelone.

Sve veće kršenje vjerskih sloboda u svijetu

Objavljen godišnji izvještaj Američkoga povjerenstva za međunarodnu vjersku slobodu

Washington, 19.8.2017. (IKA) - Primjećuje se sve veće širenje i jačina kršenja vjerske slobode ističe se u godišnjem izvještaju Američkoga povjerenstva za međunarodnu vjersku slobodu (USCIRF), prvomu objavljenom pod predsjedništvom Donalda Trumpa, prenosi Radio Vatikan.

Dokument na 243 stranice govori o diskriminacijama i progonima u svim zemljama svijeta, te donosi niz političkih preporuka što se tiče vanjske politike, upućenih Predsjedniku, državnom tajniku i Kongresu Sjedinjenih Američkih Država. Izvještaj daje pravi pregled svih vrsta kršenja 18. članka Opće deklaracije o ljudskim pravima, koji govori o zaštiti slobode misli, savjesti i vjere; a to pravo obuhvaća i slobodu promjene religije ili vjeroispovijesti.

Polazeći od tih pretpostavki, uočena su, primjerice, ograničenja, provedena kao administrativne odredbe, koja se odnose na gradnju bogoštovnih mjesta; te zakoni koji priječe slobodu bogoštovlja, izražavanja i mišljenja; zatim sve veći nadzor nad okupljanjima u vjerske svrhe (čak i u privatnim prostorima), objavljivanjem vjerskih knjiga i tekstova, dobivanjem viza i dokumenata za misionare, pa sve do svojevoljnih uhićenja i okrutnih terorističkih napada, koji potječu od integralista, koji nadziru velike dijelove teritorija. Što se pak tiče pravila o blasfemiji, ona su primjer kako vlasti rabe zakonodavstvo kao sredstvo za ograničavanje vjerske slobode, pokrivajući to navodnom potrebnom zaštitom religija od klevete.

Izvještaj ističe zemlje u kojima dolazi do najtežih zlostavljanja, i stavlja ih na popis „Zemlja koje najviše zabrinjavaju“, a na njemu se nalaze Burma, odnosno Mjanmar, Srednjoafrička Republika, Kina, Eritreja, Iran, Nigerija, Sjeverna Koreja, Pakistan, Rusija, Saudijska Arabija, Sudan, Sirija, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan i Vijetnam. U drugu su kategoriju uvrštene zemlje u kojima još uvijek ima kršenja, ali se primjećuje poboljšanje stanja, kao što su, primjerice, Kuba, Egipat, Irak i Afganistan.

Na predstavljanju dokumenta bio je nazočan i američki državni tajnik Rex Tillerson, koji je upozorio na stanje u nekim zemljama saveznicama Sjedinjenih Američkih Država. Posebice je istaknuo Bahrein i Saudijsku Arabiju, te spomenuo kazne za prekršaj otpadništva, ateizma, blasfemije i uvrede državnom tumačenju islama, a govorio je i o diskriminaciji prema šiitima.

Oštre je riječi Tillerson imao i za Tursku, zemlju članicu NATO-a. Pritom je optužio lokalne vlasti da su ograničile ljudska prava vjerskih manjina. Američki pastor Andrew Brunson, primjerice, od listopada je u zatvoru, pod optužbom da pripada jednoj terorističkoj organizaciji. Vjerska je sloboda napadnuta u još jednoj državi, saveznicu SAD-a, a to je Pakistan. I Iran je kritiziran zbog napada na vjerske manjine, posebice na sektu Baha i na kršćane. U izvještaju se potom optužuje samozvanu Islamsku državu za genocid jezida, kršćana i šiita.

Tillerson je istaknuo također Sudan i Kinu. Spomenuto američko povjerenstvo optužuje Peking za progon kršćana, članova Falun Gong-a i tibetskih budista. Među riskantnijim zemljama prvi put se pojavljuje i Rusija, nakon što je 20. travnja ruski Vrhovni sud donio odluku da se u toj zemlji zabranjuje postojanje Jehovinih svjedoka.

Neke zemlje, spomenute u izvještaju, odmah su reagirale.

Glasnogovornik kineskoga Ministarstva vanjskih poslova izjavio je da je Kina službeno prosvjedovala kod Sjedinjenih Američkih Država, jer – kako je istaknuo – „taj takozvani izvještaj zanemaruje činjenice“. Iranski pak dužnosnici optužuju američko Državno tajništvo da je objavilo „pristrani“ izvještaj.

Zabrinutost je, naprotiv, izrazila papinska zaklada Pomoć Crkvi u nevolji. U razgovoru za Radio Vatikan glasnogovornica talijanskoga ogranka zaklade Marta Petrosillo istaknula je sve veći trend kršenja prava i potrebu intervencije međunarodne zajednice kako bi se priznao „genocid manjina“ koji provodi samozvana Islamska država. Petrosillo je kazala da spomenuti izvještaj, kao i svi dosadašnji, očituje negativnu tendenciju što se tiče vjerske slobode. U svakom se izvještaju, naime, uočava pogoršanje stanja.

Filipini: U proteklih nekoliko dana u ratu protiv droge ubijeno 58 ljudi

Vatikan, 19.8.2017. (IKA) - U proteklih je nekoliko dana na Filipinima u „ratu protiv droge“ život izgubilo najmanje 58 osoba. Unatoč prosvjedima biskupa te azijske zemlje Vlada predsjednika Rodriga Dutertea nastavlja s programom protiv droge, u kojem se toleriraju i ubojstva. Otkako je prije godinu dana predsjednik Duterte započeo s ratom protiv dilera droge, samo je u pokrajini Bulacan, koja se nalazi na otoku Luzonu, ubijeno barem 450 osoba, a više od 4000 ih je uhićeno, prenosi Radio Vatikan.

Dosad je u ratu protiv droge ubijeno više tisuća Filipinaca. Biskupi su kritizirali i osudili takav način postupanja Vlade predsjednika Dutertea, a naročito nadbiskup Manile kardinal Luis Antonio Tagle, te njegov pomoćni biskup Broderick S. Pabillo. Oni su sigurnosnim snagama predbacili da rat protiv droge zlorabe i za druge svrhe te su pozvali na poštovanje svakoga ljudskog života.

Talijanski misionar Giovanni Re s Papinskog instituta za vanjske misije (PIME) živi i radi u Manili te je prije svega uznemiren reakcijom stanovništva koje odobrava postupanje Vlade. O. Re mišljenja je da je zadaća misionara i svećenika u župama ljudima govoriti kako nije ispravno ubijati ljude. Kada je prije godinu dana sve to počelo, ljudi su još bili šokirani ubojstvima koja su činile sigurnosne snage, napomenuo je talijanski misionar. No, nažalost, izgleda da se u međuvremenu većina stanovništva priviknula na to. Svakoga dana filipinski mediji izvještavaju koliko je ljudi ubijeno u ratu protiv droge, no to je često samo privid. O. Re objasnio je da su ubijeni neki ljudi koje policija nije ni tražila zbog droge. I nedužne ljude znalo se umiješati u sve to jer su se našli na krivom mjestu u krivo vrijeme.

Misionar je kazao da s vremena na vrijeme policija želi pokazati koliko je uspješna te stoga provodi akcije u kojima se ubije mnogo ljudi. Zsigurno se može dogoditi da se ubije i prolaznike. Predsjednik Duterte zahvaljuje tim policajcima te ih hvali, ali je dosad uvijek šutio o mogućim „pogrešnim“ ubojstvima. No, Crkva nikada ne šuti, istaknuo je otac Re. Podsjetio je da nije sve stalo samo na apelima biskupa, već su i započeli konkretni projekti koji se tiču odnošenja prema ovisnicima o drogi. Provedene su i inicijative koje su usmjerene prema obiteljima ovisnika o drogi. Crkva također mnogo radi za članove obitelji žrtava rata protiv droge. Na lokalnoj se razini, odnosno u župama, mnogo radi. Nažalost moramo ustvrditi da i u župama postoje vjernici koji se ili ne zanimaju za tu temu ili čak kritiziraju stav biskupa, zaključio je o. Re.

Seliocima i izbjeglicama treba primiti, zaštititi i integrirati

Poruka pape Franje za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2018.

Vatikan, 22.8.2017. (IKA) - Primiti, zaštititi, promicati i integrirati seliocio i izbjeglice – srž je poruke pape Franje za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2018., koji će biti obilježen 21. siječnja, prenosi Radio Vatikan. Papa je nazvao 'znakom vremena' žalosno stanje brojnih selilaca koji bježe od rata i siromaštva. Spomenuo je svoj pohod Lampedusi, na samom početku svojega papinstva, te ustanovljenje posebnoga odjela posvećenoga migrantima, koji vodi on osobno. Svaki stranac koji kuca na naša vrata prigoda je za susret s Isusom Kristom, napisao je Sveti Otac, te istaknuo veliku odgovornost koju Crkva namjerava podijeliti sa svima, kako bi izrazila brigu za migrante.

U poruci su istaknute četiri točke, odnosno četiri riječi utemeljene na načelima crkvenoga nauka. Prva je riječ „primiti“. Papa je istaknuo da je hitno potrebno pružiti seliocima i izbjeglicama veće mogućnosti za siguran i legalan ulazak u određene zemlje. Traži da se pojednostavi izdavanje 'humanitarnih viza' i podupru ponovna spajanja obitelji, te ističe da je potrebno otvoriti humanitarne koridore za najosjetljivije izbjeglice. Osim toga, kritizirao je skupna protjerivanja selilaca i izbjeglica, posebice kada ih se tjera u zemlje koje im ne jamče poštovanje temeljnih prava. Načelo središnjega položaja ljudskoga bića obvezuje da se osobna sigurnost uvijek stavi ispred one nacionalne. Zbog toga je potrebno nastojati dati prednost alternativnim rješenjima smještaju u zatvor onih koji dođu na nacionalni teritorij bez dopuštenja. Papa je potom istaknuo riječ 'zaštititi'. Ta zaštita započinje „u domovini“ i trebala bi biti nastavljena „u zemlji doseljenja“, primijetio je te potaknuo na vrednovanje sposobnosti i stručnosti migranata koji u zemlji prihvata trebaju imati slobodu kretanja i mogućnost za rad. Papa nije zaboravio istaknuti i zaštitu maloljetnih migranata koji imaju pravo na školovanje i na život sa svojom obitelji, izbjegavajući svaki oblik zatvaranja. Poštujući opće pravo na državljanstvo, ono se ima priznati i primjereno potvrditi svim dječacima i djevojčicama u trenutku rođenja, napomenuo je papa Franjo te spominjući nemali broj apolita među migrantima, primijetio da se ta pojava može riješiti zakonom o državljanstvu u skladu s međunarodnim pravom. Potom se osvrnuo na riječ 'promicati' koja znači da svim migrantima treba omogućiti takve uvjete da se mogu realizirati kao osobe. Pritom je ohrabrio društveno-radno uključivanje migranata, te pohvalio nastojanja brojnih zemalja u svrhu međunarodne suradnje. Međutim, u raspodjeli takve pomoći valja voditi računa o potrebama zemalja u razvoju koje primaju vrlo veliki broj izbjeglica i selilaca.

Posljednja riječ koju je istaknuo papa Franjo jest 'integrirati'. Pritom je odmah napomenuo da integracija nije asimilacija koja vodi do nestanka ili zaborava vlastitoga kulturnog identiteta. Riječ je o dužem postupku koji može biti ubrzan davanjem državljanstva nevezanoga za gospodarske i jezične uvjete. Papa je, osim toga, ponovno zatražio da se podupire kultura susreta, te zajamčio da je Crkva raspoloživa da se i sama zauzme na tom području. Da bi se postigli očekivani rezultati, upozorio je, prijeko je potreban prinos političke zajednice i građanskoga društva. Stoga je potaknuo političke vođe da konkretiziraju opća načela koja su nedavno prihvaćena u sjedištu UN-a (Global compact), od kojih je jedno posvećeno izbjeglicama, i jedno seliocima. Sljedeći su mjeseci povlaštena prigoda za predstavljanje i podupiranje konkretnoga djelovanja koje sam sazeo u te četiri riječi, napomenuo zaključio je papa Franjo.

Prilog dokumenti

Ustrajnost i hrabrost u molitvi

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 20. kolovoza 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje nam Evanđelje (Mt 15, 21-28) stavlja pred oči jedinstveni primjer vjere u susretu Isusa s nekom ženom Kanaankom, strankinjom u odnosu na Židove. Prizor se odigrao dok je bio na putu prema gradovima Tiru i Sidonu, sjeveroistočno od Galileje: žena moli Isusa da ozdravi njezinu kći koja je bila – kaže se u Evanđelju – „teško opsjednuta“ (r. 22). Gospodin isprva kao da ne sluša taj vapaj boli, tako da izaziva intervenciju učenika koji se zauzimaju za nju. Prividna Isusova nezainteresiranost ne obeshrabruje tu majku, koja ustrajava u svojoj molbi.

Snagu duha te žene, koja omogućuje nadvladati svaku prepreku, treba tražiti u njezinoj majčinskoj ljubavi i pouzdanju da Isus može uslišiti njezinu molbu. I to mi doziva u pamet snagu žena. One svojom jakošću mogu postići velike stvari. Upoznali smo mnogo takvih žena! Možemo reći da ljubav pokreće vjeru a vjera postaje nagrada ljubavi. Silna ljubav prema vlastitoj kćeri potiče je vikati „Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov!“ (r. 22). A zahvaljujući ustrajnoj vjeri ne da se obeshrabriti ni pred njegovim početnim odbijanjem; tako žena „priđe, pokloni mu se ničice i kaže: 'Gospodine, pomози mi!'“ (r. 25).

Naposljetku, suočen s tolikom ustrajnošću, Isus ostaje zadivljen, malne u čudu, pred vjerom jedne žene poganke. Stoga joj udovoljava riječima: „O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš. I ozdravi joj kći toga časa“ (r. 28). Tu skromnu ženu Isus pokazuje kao primjer nepokolebljive vjere. Njezina ustrajnost u zazivanju Kristova zahvata za nas je poticaj da se ne obeshrabrimo, da ne očajavamo kad nas pritisnu mnoge kušnje života. Gospodin se ne okreće na drugu stranu pred našim potrebama i, ako se katkad čini neosjetljivim na molbe za pomoć, čini to zato da iskuša i ojača našu vjeru. Mi moramo nastaviti vikati poput te žene: „Gospodine, pomози mi! Gospodine, pomози mi!“ Tako, ustrajno i hrabro. I to je hrabrost koja nam je potrebna u molitvi.

Taj događaj koji prenosi Evanđelje pomaže nam shvatiti da svi imamo potrebu rasti u vjeri i jačati svoje pouzdanje u Gospodina. On nam može pomoći ponovno pronaći put kad zalutamo; kad se put više ne čini ravnim već teškim i mukotrpnim; kad nam je teško ostati vjerni svojim obavezama. Važno je jačati svaki dan našu vjeru, s pomnim slušanjem Božje riječi i slavljenjem sakramenata, osobnom molitvom kao „vapajem“ prema njemu – „Gospodine, pomози mi!“ – i s konkretnim stavovima ljubavi prema bližnjemu.

Pouzdamo se u Duha Svetoga da nam on pomogne ustrajati u vjeri. Duh ulijeva odvažnost u srca vjernika; daje našem životu i našem kršćanskom svjedočenju snagu uvjerljivosti i uvjeravanja; hrabri nas da nadvladamo nevjeru prema Bogu i ravnodušnost prema braći.

Neka nas Djevica Marija učini sve svjesnijima naše potrebe za Gospodinom i njegovim Duhom; neka nam izmoli snažnu vjeru, punu ljubavi, i ljubav koja se zna pretvoriti u prošnju, hrabru prošnju Bogu.

Nakon Angelusa

U srcima osjećamo bol zbog terorističkih napada koji su posljednjih dana prouzročili brojne žrtve u Burkini Faso, Španjolskoj i Finskoj. Molimo za sve ubijene, ranjene i njihove obitelji i uputimo prošnju Gospodinu, Bogu milosrđa i mira, da oslobodi svijet tog neljudskog nasilja. Pomolimo se zajedno u tišini a potom uputimo molitvu Majci Božjoj.

[Zdravo Marijo...]